

 Edebiyat Defteri

Bakır ÇAKMAK -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
26 Ekim 2020 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Turnalar Ve Fethi Abi

Turnalar gittiler Abim.
Turnalar,
denizaşırı, gün yorgunu kanatlarıyla .
Bizi buralarda öylece bırakıp ,
göğe çivili bakışlarla ,
Bulutlarla ...
Ve bir avuç gökyüzümüzü alarak
Kanatlandılar...

Memleketime benziyordun sen
Bir yanın sarı sıcak
Bir yanın çatlamış toprak
Bakışların ıslak ıslak kardeşim .

Hüzün kokuyordu o vakit şehirler.
Caddeler ıslanmamıştı daha.
Issızlığımıza benziyordu geceyarıları.
Sarı saçlı kadınlara sevdalanmayı bilmiyorduk henüz o zamanlar.

Ne desem bilmiyorum Fethi abim.
İnsan
sevdası kadar mahzunlaşmış meğer.
Ve geriye kalan
Tahtaları çürümüş bir masada
bayat bir çay içerken yapayalnız ,
yanmamış sırlıklam.
Gerisi yalan...

İnce bir İstanbul yağmurunun altında
Bir elin cebinde
Bir çocuğu sever gibi diğer elin.
Ve bu insanlar Fethiciğim,
Bu otobüs dolusu,
Gün yorgunu insanlar ;
Bir nehirde akar gibi
Yatağını arayan su gibi
Senin gibi,
benim gibi nereye giderler böyle?

Ve Fethi abi başıyla
Bir vedayı bile sana çok görmemi,
Kapılarda bekletmemi seni,
Bir yol tutarken adımların,
Acı hatıraları bir yaprak kağıda sığdırıp,
sana postalamamı hatırlatma bana.

Ve ıslanırken
Ümraniye'nin herhangi bir bankında
o zamanlar sen,
bu şiiri geç kalmış bir özür olarak kabul et.
Affet...

Otobüs garları hüzün kokar .
Her gidiş bir ömrün tükenmişliği gibidir.
Otobüs camları ayrılığın aynasıdır kardeşim.
Sirtın dayalıdır şimdi senin

duvarına bir gecekondunun.
Ve okullar
Ve çocuk şarkıları
Kuş cıvıltıları özgürlüğün nefesidir.
Ve aç kalmış bir çocuğun hıçkırığı içindir tüm kavgamız,
Kavgamız var olma sebebimizdir.
Bilirsin.

Mahalle maçları,
Çocukluk oyunları ve komşular .
Ve ikindiye kadar tutabildiğimiz oruçlar ,
O kadar uzak ki artık Fethi abi.
Bayramlık ayakkabılarımızı birbirimize gösterir,
daracık sokaklarda yürürdük afili.
Ve o sokaklar yok artık,
Yıkıp sağını solunu,
Hiçbir çocuğun ortasından yürüyemediği
Asfalt dökmüşler ayakizlerimize.

Sonra sen pılını pırtını toplayıp
diğer mahalleye taşındın zamansız.
Fırça saçlı, kalın dudaklı kardeşim benim.
Sen gittiğin gün ben büyüdüm.
Ve o günden sonra
hiçbir bayram
ayakkabı almadım kendime Fethiciğim.

Utandım
caddelerde yeni ayakkabılarla afili yürümekten.

Ah Fethi abi
Bilsen ne çok benzedim sonbaharlara .
Dalından düşen yapraklara,
Kördüğüm hıçkırıklara ,
Yarım kalıp bitmeyen sevdalara.
Damla damla tükenen nehirlere
Ve en çok ta
Sana...

Senden sonra
Kavgalara bulaştım yapayalnız.
Dayak yedim,
Bir Kadın sevdim,
Kederlendim.
İklim iklim dolaştım sonra.
Köy köy, kasaba kasaba aradım çocukluğumuzu.

Sonra
mavisini yitirmiş bir denizin kıyısında oturup,
bütün gemileri yanan
mağlup bir korsan gibi
denize karşı hüngür hüngür ağladım.

Şehrin sarı ışıklarından gizledim yüzümü,
Dalgalara karıştı gözyaşlarım.

.....

İssiz bir ormanda
tabutum olacak ağacı buldum Fethi abi.
Ve bir yağmur gecesi
Turnaların terkettiği bir kentin
en büyük meydanında

sırtımı dayadım sırlısıklam kaldırımlara.

Her bayram öncesi
kucağında yeni elbiseleriyle uyuyan
ülkemin çocuklarını düşündüm öylece.
Ve sana hep kısa gelen
ter kokulu
Siyah-beyaz formanı astım bulutların sırtına
kardeşim benim.

Ben de
En güzel düşlerimi bırakıp tüm çocuklara
taşınmayı düşünüyorum buralardan.
Tadı kalmadı bu mahallenin senden sonra

Ve düşünüyorum abi boylu boyunca.
Sahil boyu yollar kalabalık,
bir limana götürüyor beni ayaklarım.
Senin elinde kırgın bir menekşe ,
yine gözlüğünü unutmuşsun bir yerlerde .
Titreyen ellerinle bir sigara yakıyorsun.
Dumanı kaçıyor gözlerine uzak bir dağın.
Ve hala mevsimlerden yazı seviyorsun,
Çocuklar üşümüyorlar diye.

Ah güzel abim benim
Bu gemi nereye gider?
Sen bilirsin öyle şeyleri,
Meraklısındır yani,
kaçırmazdın seferleri.
Çocukluğumuza uğrar mı dersin günün birinde?

Turnalar diyorum Fethi abi.
Turnalar gittiler.
Turnalar
denizaşırı, gün yorgunu kanatlarıyla ,
beni buralarda öylece bırakıp ,
göğе çivili bakışlarla...
Bulutlarla ...
bir avuç gökyüzümüzü ve seni alarak.
Kanatlandılar...

Ah! abim benim.
Gözlerimde...
Gözlerimde med- cezirler.

.....

Bkrçkmk/aralık2017/istanbul[ikiyanayasla] [ikiyanayasla][ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1223899/turnalar-ve-fethi-abi.html>

Seni Terk ediyorum

Ne varsa geriye kalan.

Al.

Üşüyen güneşlerin çarmıhında avuçlarım

Gözlerime mil çeker uzakta bir sevgili .

Yıllanmış şaraplar bilirim .

Ardından

Yanar döner bir geceye yıldızlar giydiririm.

Bir cam kesiği

Bir serçe kanadı kanattı yanağımı .

Her oyunda körebeydim

Bir duvar gibi yıkıldı sonra üstüme ayışığı.

Pencereden sızan bir zemheri

beyaza boyadı tırnaklarımı.

Gökyüzü yarıldı tepemde

gözlerime düşürdü bütün yıldızlarını.

Kırıldım baharlarca

Bahçesine küsen bir gül oluverdi parmaklarım.

Söyle. ..

bana terk edilmiş bir köyden

Rüzgarlarca savrulan sevgilinin saçlarından haber ver ey ayrılık.

Genç bir sızının yaşlı inlemelerini ,

Ve

Yazdığı her mısrayla

Kendi içini deşen o şairi anlat.

Kırıldı

Vazo.

Üstüme döküldü solgun çiçekler.

Bir bir damladı bir deniz

Kesti bir yakamozun şahdamarını.

Yeşili çaldı gözlerin ıssız bir Ormandan.

Yatağını dağıttı nehir .

Aktı dalgalarca

Saçlarının en sarısına deli bir yağmur.

Kayıp bir adres ,

Çıkmaz bir sokaktayım.

Bir düğüm bu boğazımdaki .

Yık yık düşmüyor terkettiğin kentler.

En vurgun anında bir denizkızı .

Ellerin avuçlarımda şahmeran.

Boğuyor bir göl sularını ,

Isırıyor yanaklarını

bir elmanın yarısından.

Bir bedevi yorgunluğu çöker içine çölün.

Bir ceylana döner sibiryada

beyaz bir kurt.

Gözbebeklerinden vurulur bir eskimo.

Can çekişir

buzları eriyen bir kutbun penguenleri.

Sonra balıklar uçar gökkuşağında.

Dansederim tangosunda bir kavalidenin
kurşunlanan göğsünde.

Sonra dönerim yörüngelerce.
Sağa bakarım olmaz.
Sola devrilir bütün sancılarım.
Bir kelebek düşer ayakucuma.
Sabah gecikir hep
biryerlerde.
Şafak sürgüler kapımı
Acımasız kabuslar bırakır uykularıma.

Artık gitmeliyim
Vakit bitti. Uçtu gitti mevsimler.
Bir ömre sığmaz bu bendeki,
biliyorum.

Gökyüzünü boyayarak,
Bir şarkıyla yakarak dudaklarımı,
Ateşe vererek duvarımdaki resimlerini,
Dizlerimi kırarak...

bir eskiciye bırakıp suretini

Seni...
terk ediyorum.

.....

bkrçkmk/Birvurgunbusevda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224009/seni-terk-ediyorum.html>

Hayalet Sevgili

Bitmedi mi?
Hazan.
Sarardımsa dizlerinde,
Suç bende.
Bütün yaprakların
Birazdan
Dökülür içimde...

Sen yakmaya devam et.
İçimde bir yerler yangın yeri.
Sevgilinin
Gözlerime dokunur denizleri.

Başımda hayat...
Ayaklarımda kül kalıntıları...

/Bitirmedim henüz söyleyeceklerimi./

Kanarken dudaklarım,
Susarken dilim,
Yanar,
Yanar,
Yanar göğsümün sol kafesi...

Sevdim kaybolmaları.
Acıyı içime damıtmayı,
Kahveme yokluğunu karıştırmayı...

Gece koynunda yıldızları büyütür.
Ordasın,
Biliyorum.
Yakınsın
parmaklarımla dokunacak kadar.

Ve...
Hiç görmediğim,
Tanımadığım kadar,
Hayalsin yalan dolu iklimlerde.

Bir acı kırıntısı olup
İçime düşer düşlerin.
Gözlerin
Gözlerimin bebeğinde.

Yalan olduğunu bile bile
Saklıyorum
Seni
Yüreğimin başköşesinde.

Merhaba güzel bayan
Beni bana verir misiniz?

Adınız...?

21.07.2011 samsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224128/hayalet-sevgili.html>

Serseri

/Gül
daliyim...

İncecik./

Yağmur damlalarının düştüğü her yerdeyim.
Tutsan kırılır ,
bıraksan solgun bir akşamüzeriyim.
Bir buluta adanmış gözlerim,
ve
yalnızlığımın tutunacağı bir yaprak bile bırakmamış sonbahar.

/Ömrümü bir kaldırım taşına bırakmışım./

....

Yürürken gece yanibaşımdan
ıslık ıslığa bir rüzgara teslim dudaklarım.
Gençliğimi bir merdiven basamağında unutmuşum
ve
çocuklaşmışım yürüdükçe sokak aralarında.

Yürü git diyorum kendi kendime.
-Gidememişim
defalarca-

Defalarca toplamışım bavulumu.
Sağ elim havada
hiç gelmeyecek trenler beklemişim.

Kazağımı astım gecenin bir anına.
İlikledim gözlerimin karanlığını.
Yusuf gibi düştüm kör bir kuyuya.
Ve Züleyha gibi
Hep bir yanımı dayamışım uçurumlara.

Düştü gölgem...
Üşüdü sokak lambaları.
Kurtlar bastı soframı.

Sensiz
kimi kimsesi kalmadı hiç bir şehrimin.

Kentin bomboş meydanında , gecenin orta yerindeyim.
Elimde kağıt kalem
küflenmiş bir mısra yazıyla
kendimi aramaktayım lunaparklarda..

/Çöpçüler süpürüyor çocukluğumu merdiven basamaklarında ./

Sol yanımı deşiyorum,
kırağı düşüyor saçlarıma.
Ama
gerçek acı bu değil sanki.

Belki de
ucube bir odanın kıyısında
duvarlarda yumruk izlerimdir
aşk dediğin.

Bugün de yağmur yağıyor kaldırımlara.

Üşüyor bir serseri
Atatürk heykelinin yanındaki bir bankta.

Ahhh!!!

Üşüyen bir serseri,
bir bankta,
yokluğunun gölgesiyle örtüyor üzerini...

Buysa aşk;
acısı ödenmiştir.

Üstü kalsın tüm ayrılıkların ...

.....

bkrçkmk/ocak2017urfa

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224229/serseri.html>

Sen Yağmura Aldırma

Ayşe 'ye

.....

Bir yangın mevsiminden geçer gibi,
Bir ceylan ürkekliği üstümde.
Bir karlı dağ başında korkak.
Öyle halden anlamaz bir gecedeyim ki;
Şarkılar yürek yakar, sevgili bir uzak iklim.
Darağacına asılı bir ülkenin boynunda kırılıyorum.
Kırılır gül dalı,
dudağımda kırılan bir kadeh gibi hayat.

/Ondandır,
bütün parçalarım biraz da senden ibaret./

Boş meydanlara bağıriyorum.
Dolu meydanlarda yasaklıdır sesim.
Ve ben herşeye rağmen umutlar biriktiriyorum.
Her sokak başında vurulsam da şakağımdan,
Yüzüm hep sana dönüktür,
bilesin.

Bilirim, yarınlar güzel olacak.
Ve beni yarınlara götüren
beni öldüren bir bakışın olacak.
Bir yara izi gibi dursa da yaşayamadıklarımız,
Tüm ayrılıklarımız bizimle kanayacak.
Kanayacak...
Sen hayata aldanma.

İşte o zaman çocuklar gibi bakacağız gökyüzüne.
Tüm bulutlar dökülse de üstümüze,
uçurtmalarımız yıldızlara tutunacak.
Tutunacak,
Sen yağmura aldırma.

Bir hücrenin duvarından taşan ideolojilerim.
İran da asılan muhalif benim.
Ganj nehrine düşen hintli çocuk,
Mescidi aksayı savunan Filistinli genç benim.
Somali'de leş kargaları uçuşur tepemde.
Yolda açlıktan ölen esmer yürekli bebek benim.
İki ülkeyi ayıran bir duvar gibi yıkılırim.
Ne federalliğim kalır ne demokratlığım.
Amerika'da kaybettiklerine ağlayan bir Kızılderili gibiyim.
Kara çarşafımı söküp attım üstümden,
bir sigara yaktım, dumanını savurdum gökyüzüne.
Arabistan'da recm edilen o kadın benim.

Bütün nehirler denize çıksa da,
Dağlasa da gün ışığı bu çöl tenimi,
Hala ıslak acılar biriktiriyorum,
Bir ceylanın gözlerinde okunur ürkekliğim.
Can çekişen darağacının boynundaki o deniz benim.

/Vapurları izleyeceğiz seninle.
Bir Ahmet Kaya türküsü dudaklarımızda./

İşte o zaman çocuklar gibi bakacağız gökyüzüne.

Tüm bulutlar dökülse de üstümüze,
uçurtmalarımız yıldızlara tutunacak.
Tutunacak,
Sen yağmura aldırma.

.....

bkrçkmk/eyubiye/ birvurgunbusevda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224381/sen-yagmura-aldirma.html>

Mathilda

Bilinmeyen bir yer ve zamandan.....

- BİR-

Çok korkuyorum artık gökgürültüsünden /
bulutları ağlatacaklar diye.

/ Öyle bir yerdeyim ki;
bilmek istemezsin asla /
Mathilda...

.....
Sana bilmediğim bir yerlerden yazıyorum Mathilda.
Yamaçları keskin dağlar el ele.
Yıldızları kucağıma almışım .
Ve
eskiyen düşlerimi.

(Ayışığı giydiriyorum onlara şimdi,
üşümesinler diye...)

Ve ben çaktırmadan zamana ,
alışmaya çalışıyorum her şeye
yokluğunda.
Ah!

.....
Bir iklimin ayakucunda
hangi ağaca dayasam sırtımı
bir orman yangını avuçlarımda.
Yosun tutmuş bir mezartaşına yazılmış bir duayım sanki
kimsesizler mezarlığında.

Ve Mathilda
Çok korkuyorum artık yağmurlardan
tenimde dokunuşlarından iz bırakmayacaklar diye.

.....
Bir günbatımı
yüzümü vurdum gecenin gözlerine.
Siyahını yitirmiş bir tanyerindeyim.
Baykuş sesleri Kulağımdaki,
ve
bütün Sabahların cesetleri yanıbaşımda.
Işığımı çaldılar senden uzakta Mathilda.

-İKİ-

Tuzlu bir okyanus içtim/
bir kaşık suda boğulmamak için.

/ Darmadağınım bu aralar;
bir şiir bile yazabilirim şu anda./

.....
Sana bilmediğim bir yerlerden yazıyorum Mathilda.
Tütünüm bitti bugün.
Bir menekşe yaprağıyla sarıyorum sancılarımı.
Hangi taşa dokunsam canlanıyor.
Parmaklarıma tutunuyor bir karınca .
Kelebekler konuyor dizlerime.
Bir gülüşü var ki şu an dolunayın;
üstüme düştü düşecek gözlerin.
Ve ben çocuk cıvıltılarını özledim Mathilda.
Bir de çekmecemde
buruştururp buruşturup atmaya kıyamadığım resimlerini.

.....
Bugün ayın yarısı
Kaç çarşamba geçti bilmiyorum.
Zaman yalpalıyor günlerimi.
Birkaç bin defa acıktım mesela.
Gözlerimdeki nehirlerde yıkandım defalarca.
Ve denizlere dokundum
bir kez bile ıslanmadan.

Utanarak
yıldızları saydım gökyüzünde.
Yüzüne dokunmak istedim Mathilda.
Bir de
Parmakuçlarımı yakan gözyaşlarına.

-ÜÇ-

Bülbülleri öldürüyorlar yanibaşımda/
ve içimden saksaganlar göçüyor.

/Düşlerimden düşüyorsun sen
Ben suya düşüyorum hayallerimle./

.....
Sana bilmediğim bir yerlerden yazıyorum Mathilda.
Kalemim kanatıyor artık kelimelerimi.
Bir kış daha üşüyor diz kapaklarımda.
Dudağımda donuyor kar taneleri.
Titreyen çıplak dallara sarılıyorum.
Ve gece kocaman
ben küçüldükçe büyüyor büyüyor.

Sensiz bu kaçınıcı mevsim Mathilda,
Bu kaçınıcı hazan?
Neden hala
karanlıktayım.

Artık sözcüklerden muafım biteviye/
Azrail bir daha el sürmüyor ruhuma.

.....

Kırık bir çoban kavalı buldum bugün.
Bir bülbül vuruldu yanibaşımda.
(İstediğin kadar Saksagan vur vurabilirsen,
Ama
Unutma bülbülü öldürmek günahdır .) +
Diyordu ya yazar.
Öldürdüler Mathilda.
Bir saniye içinde titreyerek can verdi
yarım kalmış bir şarkıyla dudaklarında öylece.
Sonra
Küçücük bir mezar daha kazdım
yanibaşıma.
İçimden lacivert- beyaz saksaganlar göçüyor Mathilda.

-DÖRT-

Ve ben de tükeniyorum artık/
son bir kez ölüyorum galiba.

/Bir gökkuşağının peşinden koşuyorum umarsız;
ve bir kenara atılıyorum ,
renklerini yitirmiş siyah beyaz bir film gibi. /

.....
Sana bilmediğim bir yerlerden yazıyorum Mathilda.
Yaktım okuduğum bütün kitapları.
Yaprak yaprak düştüm ağaçlardan.
Saçlarımı okşadı bir bahar.
Beni öptü mevsimler hatta.
İnanabiliyor musun?
Sorular sordum cevaplarını duymaktan korktuğum.

Dağıldım;
Her yağmurdan sonra düştüm gökkuşağından
Bir okyanus bile boğamaz beni sandım defalarca.

Sonra
Bir asır daha geçti yanibaşımdan.
Yıllandım
Kayıp bir inzivaya çekildim köşemde.

(Şimdi bir kaşık suda bile boğuluyorum Mathilda.)
.....

Zaman yok burda.
Salçayı da sevebiliyormuşum mesela.
Sırt sırta vermiş kederler silsilesinden sonra
en çok
hıçkıra hıçkıra
ağlamayı özlüyor insan.

Lakin tükeniyorum ben de
Dizlerim taşıyamıyor artık seni
Yırtık cebimden düşüyor ellerin.

Hep yandım buralarda
Tükendim.
Ama söyle:
Bir hayata, kaç ölüm düşer Mathilda?

-SONSÖZ-

Sana bilmediğim bir yerlerden yazıyorum Mathilda.
Ve hiç sabah olmuyor buralarda.

.....

+ Harper LEE (Bülbulü öldürmek)

9.1 2016 Bkrçkmk (MATHİLDA)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224483/mathilda.html>

Unutulan

.....

Sonbaharda bir yaprağım dalına tutunan.

Bir yaprağım dalında
ilkbaharda unutulan...

bkrçkmk
02.05.2002/Antakya

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224585/unutulan.html>

Cehennemın Cısr-ı

Karanlığı yırtarken
siyah.
Usum
ayakızlerinde güzergâh.

Yansa da birkaç iklimim
dönüş yakışmaz adımlarıma.
Yakar dönüş biletlerimi gurur.
Mağrur dururum hep
çöplüğümde.

Dilimde ısırganotları.
Acı ;
dolaşır,
bulaşır terkisine hayatın.

Bir sofunun sohbeti
kulaklarımda laf-ı güzaf.
Dilim
lâl.
Oturup anlatsam ;
Dinler misiniz?

Söylencelerim
ibarettir yaşadıklarımdan.
Kalbime saplanır bir ordunun sancağı,
Umumi bir harpte mağluptur
kavmim.

Şiir de mağlup
ve
Gece kan.
Ay ,ışığın terkisinde sarı...
Heybemde
bir yenilginin bana bıraktıkları.

Her satır kirpiklerinden bir ok.
ve
Yanar yazı.

Kurusa da mürekkep,
Akar şiirinde yine aheste.
Binlerce duygu boğulur
alfabemde...

Devrilir Nuh 'un gemisi
Sol yanımı delen
gözbebeklerinde.

.....

Kar yandı
sigaramın ucunda.
Çekti beni
tıryaki dumanıyla serseri bir bulut.
Bilmem kaçınıcı kez
bir daha,
bir daha öldüm sonra .

/Cesedim

suları yükselen bir okyanusun ortasında
yalnız bir ada./

Sonra
seni sevmekten vazgeçince anladım:
Her ada
batan bir dağın zirvesiymiş aslında.

Yansam;
Hangi okyanusla yıkarsınız beni?

.....

/Sırtımda kül.
Üfler
Artıklarımı israfil./

Akar zaman...
Ellerim avuçlarında üvey.
Yüzüme dokundu suskun kuşlar.
Kayıp arılar soktu serçe parmağımı .
Süzüldü çiçekler
ağusunda ömrümün.

Bir yanımda muzdarip bir dolunay
Solgun ışığını içer mehtap,
ve
Gider tan.
Ölür eceliyle bir mevsim daha.
Ben hala A'raf ta inkisar.

Yanıbaşımda azrail,
Cebimde sahibine teslim bir ölüm
Tek kişilik.

Künyem
Üç satırdan ibaret.
Gölgem
Öper günü ışığını.

Kırılır bir ayağı rahlemin.
Bir ayetten düşer yakup
birikirken yusuf kör bir kuyuda.
Günaha bulanır züleyha beda'atiyle.
Bir ayağı rahlemin
Ağlatır anasını iblisin.

Cahiller tanrıyı anlatıyorlar bana.
Ben;
avuçlarındaki küçük sanemleri kırıyorum
putperestlerin.

Ve gözyaşlarım çalkalanır .
Bir deniz yapışır yanaklarıma.
Ne zaman yağmur yağsa
ırkilirim bulutlardan.

İşte o zaman
Sırılsıklam bir kafire döner Eylül.
Dinsiz bir sonbahar kirletir yapraklarımı.

Ağlasam;
bir güz akşamı,
toplar mısınız gözyaşlarımı?

Yangınlarım zamandan muaf,
Yürüdüğüm her yer cehennemin cisr-i.

Yansam ;
Hangi alazla yıkarsınız beni?

cisr: köprü
bkrçkmkurfa20012016

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224693/cehennem-in-cisr-i.html>

Kiralık düşler

-Düşler güzeldir
düşürmedikçe-

(Günler birbirini kovalıyor
ve hiçbir hüznün birbirine benzemiyor sevgili.
Bu coğrafyanın enlemi de boylamı da ömrümüzde azı dışı.
Sevdalarımızın boynuna kement atılmış
ve sürtük bir fahişenin
masum çocukluğunda arıyoruz uçurtmalarımızı.
Artık karanlığa alıştıralım gözlerimizi
ve
düşlerimizi kiralayalım yalınayak çocuklara.)

-Tam zamanıdır,
Çünkü çocuklar büyüdükçe
küçülmüş hayalleri.-

.....
Ben bir türkünün ayakdiplerinde,
bir ozanın sazının telinde titriyorum.
El ayak çekiliyor ruhumdan
ve her cümlemin sonunda kocaman bir ünlem patlıyor.
Kançanağı gözlerimde üşüyor yine yüreği bir sevgilinin.

/Sevgililerim şiirlerde büyüyor./

Kırık gülüşlerini topluyorum avlumdan şimdi.
Avlumda sararıyor tüm çiçeklerin,
bir hazan unutup gidiyor işte seni bende.
Terli bir sabaha uyanıyor vurgunluğum,
durgun bir deniz daha yanıyor ardından.

/Artık kendi ellerimle batırıyorum bütün gemilerimi./

.....
Kan revan içinde bir hükümlüdür şimdi tüm benliğim.
Sadece birkaç solgun çiçekle geliyorum kapına.
Çok istedim benim için gökyüzüne bakmanı,
çok istedim bir baharı koklamanı,

/bir yaranın eşğinde
biraz da benim için kanamanı./

.....

bkrçkmkbirvurgunbusevda
10.05.2009/Urfa

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224857/kiralik-dusler.html>

Başlangıçlar ve de ja vu

Acılar ikliminden sesleniyorum,
Akbabalarla,
ölgün bir ikindi zamanı.
Zayıf ışıklardan,
beyazı kurşunlanmış renklerden,
cezasız kalmış ihanetlerden geliyorum.

-Bu hayatı yaşadım ben...
hatırlıyorum...-

Bulutlarımıza küs yağmurlardık.
Her damlamız ayrı bir denize vurgundu.
Akdeniz kadar tuzlu,
Hazar kadar tutukluydu gözyaşlarımız.
Hatırlıyor musun?

.....
Hiç başlamamalıydım.
Güne dokunur gibi bir gece yarısı,
Üşümelerimi ısıtmamalıydım şavkınla.
Gölgeme sığınan bir yalnızlık kadar kaldı bu sevdanın külleri.
Artık gittiğim kadar kalıyorum,
yörüngesiz.

Sana kalan;
zamanı çalan tiktaklarıdır saatlerin,
Bize kalan
yollara kocaman ayrılıklar döşemektir.

Neyiz biz?
Cellâdına vurgun kurbanlar mı?
Saklı bir viranede
bir dönüm alana ekilen esrar mı gülüşlerimiz.

/Afrika kadar kül,
Newroz kadar ateş olsak ne yazar
Kendi katilini yaratan Frankenstein'lar değil mi ellerimiz?/
.....

Günaşırı sevinçlerimizi haykırır gibi büyürken,
Denizlerden habersiz
batan gemiler içinde boğuluyormuşuz.

Adın yok...
adresin boğazımda kör bir düğüm.
Bir sarmaşık gibi kaplıyoruz kırık bir dalı.
Yalancı bir ilkbaharda kaybediyormuşuz en yeşil yanlarımızı.

Şimdi hangi renge bürünmeli deniz,
Gökyüzü hangi tonunu kurşunlamalı mavinin?
Yağmur desen bir hüznün sağanağı.
Anılar bir tufan gibi yerle bir etmiş geçmişimizi.

Hangi şehir giderebilir şimdi yalnızlığımızı,
Hangi ülkede yıkılır duvarlar?
Fırat gibi ihanet,
Dicle kadar yanan sular olsak ne yazar.
İki mülteci gibi sığıntı,

Hiçbir toprağın kabul etmediği cesetler gibiyiz
o kadar...

(D)ilimizi yakan şarkılar söylüyoruz kırık kapılar ardında.
Çöllerde kaybolan kervanlar kadar bedeviyiz.
Hangi kuyuya düşsek,
Yusuf kokuyor ıslaklığımız.
Herkesin sevdasını haykırdığı bir hengâmede
Bütün ayetlerde Züleyha gibi susuyoruz...

Artık (d)izlerimizin yaralarını sarıyoruz
'Unutulmak' diyoruz bir köy gibi tenhalarda...
Sicilya'da bir yanardağ,
Dersimde sazını kıran bir ozan olmak istiyoruz.
Karacadağda sürüsünü kurt kapan bir çoban,
Urfa'da, sularında boğulmaktan korkan
İbrahimi balıklar olmak istiyoruz.
Trabzon'da dağların yamacına tutunan bir manastır,
Antalya'da yanan bir ormana yağmur olmak istiyoruz.

'Bir eylül sabahı
ağacını kurşunlayan sarı bir yaprak olmak'
diyoruz.

/Sonra dokunurken soğuk parmaklarımız Anadolu'ya
Madımakta binlerce yangını söndürüyoruz./

(Yetmiyor ama hiçbir şeye
Bütün iyi çocuklar öldü...
sana hangisini anlatayım.)

Hiç başlamamalıydım...
Unutmak,
Sadece unutmak...
Hepsi bu...

Yüzün kadar eski, adın kadar yalan olsun istiyordum her şey...
Dönüp bakınca aynalara bir tokat gibi yüzüme iniyor gerçekler:

Bu yarayı tanıyorum ben:
deja vu...

bkrçkmkbirvurgunbusevda
ağustos/2011 samsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224993/baslangiclar-ve-deja-vu.html>

Hiçbir hayata yakışamazsın

(Rampaların ustası diye tanınan bir dostumdan işitmişim :
"Ne bakıyorsun,
bu anlattığım senin hikayendir.")

.....

/Göğe dokununca bakışların,
kuşların ne söylediğini anlayacaksın./

.

Yeni bir güne başlarsın.
Bir daha ölmek için.

"O" senin sol tarafında.
Senin kapanmayan yaran sol tarafında,
"o" nun olduğu yerde kabuk bağlarsın.

Avlunda uçmayı öğrenen kuşlar cıvıldar.
Gece olur .
Karanlıklar, çürük bir perde gibi yırtılır pencerelerinde .
Sonra bir daha güneş açar ,
Çocuklar doğar,
Kelebekler ölür.
Hayat denen bir kısırdöngünün içinde kaybolur gidersin.

Acı bir sızı dökülür dudaklarından.
Ve
Dostlar biriktirdiğini zannedersin durmadan.
Kalırsın sonra bir başına .
An gelir
yalnızlığın da sana çok yakıştığını anlarsın eski bir otel odasında.
Sırtında en derininden bıçak izleriyle kalıverirsin bir gün.

Şarkılar söylersin uslu bir rüzgara.
Gün olur sadece can çekişen bir papatyaya açarsın içini.
Sana yazıldığını sanırsın bütün şiirlerin.
Düğümlemler kelimelemlerin boğazında.

Kendini anlatamazsın "o" na dünyanın hiçbir dilinde.
Cümlelerin sonunda kocaman bir ünleme dönersin.
Düşler kurarsın roman kahramanlarıyla .
Son sayfada hayallerinle birlikte suya düşersin.

Ve yine kış biter.
Delikanlı bir bahar gelir, avuçlarında çiçekler açar.
Yeşillenir,
dökülüp savrulacağı o turuncu mevsimi beklersin.

.

/ Bir şeyini çaldılar senden.
Ne koyarsan koy yerine,

o boşluğu dolduramazsın./

Başını alıp gitmek istersin,
Hiç dönmek istemezsin bir daha.
Anılarını yakarsın, anıların seni yakar.
Sol tarafına düşer ince bir sızı.
Alnındaki ateşte tutuşur tüm geçmişin.
Yağmursuz bir günde ıslanırsın ansızın.
Ve
Çöl yangını yüreğinde
Aslında yağmura ne çok benzediğini anlarsın bir gün.

Şehirlerarası bir otobüsün loşluğunda
Pencere kenarında kaybolduğunu görürsün sonra.
Yeni bir gün doğar,
Güneş yakar esmerliğini,
Gölgene sığınırsın bir ikindi sonrası.

Sırt sırta verir mahallendeki yaşlı evler.
Bir cadde gibi uzanırsın boylu boyunca.
Telaşlı insanlar gelir geçer üstünden.
Kimisi süpürür, kimisi kirletir üstünü.
Tozların yükselir göğe, bulutlar tükürür seni.
Issız bir yolun tam ortasında
Gitmeye de dönmeye de yüz bulamazsın.

Yollar uzar sonra.
Kısalır yılların.
Ömrünün orta yerinde kırk parçaya bölünürsün.
Koşarsın peşisıra yitik bir aşkın.
Ve bir sevdanın
senden
neler aldığını görürsün bomboş ellerine bakınca.

Dağları deler kimi aşıklar,
kimi aşıklar çöllere düşer.
Sen ne yaparsan yap,
hiçbir aşka yakışamazsın.

.....

Aslında
Hiç bir yola gerek olmadığını anlarsın
o menzile ulaşmak için.
Kanayan dizlerine tutunur,
gidersin zamanı gelince.
Çocuklar doğar,
Çocuklar büyür,
Büyüyen çocukları sevmediğini anlarsın bir gün.

.

/Şehirler yıkılır yalnızlığında.
Nereye gidersen git,
gittiğin hiçbir kentte kalabalıklaşamazsın./

.

Yine yeniden karanlıklar çöker üstüne.
Başın döner,
"O" dönmez.
Gecenin yakasına yapışır ellerin.
Kan damlar yumruklarından.
Gözlerin dikilir tavana.
İslanır üstün başın.
Duvarların da konuştuğunu anlarsın
suskunluğunda.

Mevsimler gelir geçer.
Zamansız dökülürsün takvim yapraklarından.
Köpekler titrer sokak başlarında.
Siyah bir gökyüzü yırtılır gökkubbende.
Yıllar sonra,
hüznün sana nasıl da yakıştığını görürsün baktığın tüm aynalarda.

İnsansın,
hatalar yapmaya başlarsın an gelir.
Bir yalanın tam ortasında bulursun tüm doğrularını.
Süt dökmüş bir kedi gibi mahcup durursun annenin mezartaşında.
Yaşamak diyorlar ya,
Yaşamamanın bir uçuruma tutunmak olduğunu,
İnceldiğin yerden koptuğunda anlarsın.

Sonra yine sabah olacak,
Bir denizi seyredeceksin gūnaşırı.
Martılar geçecek üstünden.
Her şeye rağmen
gülümseyeceksin.

.

.

Ama;
Demedi deme
Senin ölümün bu hayatın elinden olacak.
Ve "o" beklenen hiç gelmeyecek.
Bir yara izi gibi duracak yüzünün kıyısında kaybettiklerin.
Suretin değince cam kırıklarına,
"O"nun olduğu sol tarafından
Kanayacaksın.

"Nasılsın?" diye soracaklar;
yaralarını saklayarak
"İyiyim " diyeceksin.

Binlerce kez ölüp dirilsen de,
Hiçbir hayata yakışamazsın.

--

"Göğē dokununca bakışların,
Kuşların da ağladığını anlayacaksın."

.

.....

.Bkrçkmkistnbl/2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1225410/hicbir-hayata-yakisamazsin.html>

Kurtarın beni

(Gül benim olsun dedim; baharlar sizin.
Kokunu aradım;
kokun kaybolmuş teninde bir menekşenin)

1

Serçe kanadı giyindim bir sabah.
Avuçlarıma karakışlar bıraktılar,
solgun bir ikindinin gölgesine sığındım.
Yanımda hüzünkovan kuşları .
Bir çoban kavalında yitirdim yanık masallarımı.
Ellerimden tuttu çıplak bir dal.
Bir güz daha öldü içimde,
asi bir rüzgar aldattı uçurtmalarımı.

2

Çığlık çığlığa uyandım karanlık bir seherin avurtlarında .
Ovaya yıkıldı bir kanardağ.
Aşklar büyüdü kırık ayaklı bir beşikte.
Camların buğusına sığındım ,
tozunu aldım bir sonbaharın.

/Kırdım işe yaramayan serçe parmağımı,
işaret parmağımla dokundum
kanayan bir güvercinin yaralarına./

3

Sahi..
Bir yeşili öldürdün mü hiç ?
Bir pembe bıraktın mı usulca sevgilinin yanağına;
Sen hiç
vuruldun mu bir gece vakti
sarı bir ayın şavkıyla?

İntihar etti bütün yapraklarım turuncu bir mevsimde
Bir gökkuşağı döküldü sonra.
Kan revan içinde kaldı bütün yağmurlar.
Şimdi çürük bir siyahla boyuyorum bütün hüzünlerimi.

('O' benim olsun dedim; dünyalar sizin.
Gözlerini aradım..
kaybolmuş mavisinde tüm denizlerin.)

4

Anlat bana derviş.
Aç heybeni,
Dökülsün ne varsa.
Her günbatımında neden başlar sancılarım?
Rüyalarım nereye çarpar böyle?
Neden paramparça aynada bakışlarım?
Tepemde bu kadar yıldız varken;
neden her gece yerden yere vurur beni
yalnızlıklarım?

Diz(e)lerimde uyudu bir şiir,
Binlerce gül açtı annemin nasırlarında.
Bir seher yeli uçurdu beyaz tül bendini.
Annem ki-

Saçlarıyla süpürür kirli bir gökyüzünü.
Ve giderken
Avlumda unuttur her mevsim gülüşlerini.

5

Binlerce oruç kırıldı dudaklarımda.
Takvim yapraklarından döküldüm
Sessiz bir dua çiviledim duvarlarıma.

Bu gece resmini indirdim.
Bir uçurumdan bıraktım bakışlarını.
Solgun bir tütün yaprağı çiğneyip,
bir çay ismarlıyorum şimdi
en üşüyen tarafına.
Şimdilik sadece kırık bir hoşçakal bırakabiliyorum sana.

Hoşçakal
mavisini yitirmiş sevgili.
Saksımda susamış, buruşuk reyhan...
hoşçakal.

.....

Aldanmış sevdalarım,
Yıllanmış şaraplarım,
Aşınmış yollarım, paslanmış demir raylarım.

GELİN.

Balkonumda üşüyen kuşlarım
Alnımda tutuşan karakışlarım,
Güneşi içen sabahlarım.

KURTARIN

Dudaklarımda çatlayan şarkılarım,
Yeşilimi çalan baharlarım,
İçimi deşen mısralarım.
Şimdi de siz
kurtarın BENİ.

Eseriniz isem;
Gelin,
Kurtarın beni.

.

bkrçkmk/birvurgunbusevda[italik][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1226111/kurtarin-beni.html>

Göç

İşte...

Bu eskimiş pantolonum...yırtık gömleğim.
Kapımın eşliğinde delinmiş ayakkabılarım...
Yıpranmış ikindilerim.

İşte...

Bu zayıf bedenim... fersiz gözlerim.
Yaktığım bilmem kaçınıcı şiir.

Yanıbaşımda,
dün gece unutulmuş kurumuş ekmeğim.

İşte...

Bu dinlediğim son şarkım.
Alnımı yakan son ateşim.
Balkonumda üşüyen son serçem.
Odamı ısıtamayan son güneşim.

İşte ...

Bu sana son bakışım,
Bu halde sana son görünüşüm.

Kirli anılarım, kanayan dizlerimle,
Bu senden son gidişim.

.....

bkrçkmk
09.06.2002/Antakya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1226776/goc.html>

Bir şairin gölgesi

/ Ve... gece şairlerindir./

.....

Siz tanımazsınız beni.
Her gün
yanınızdan geçen bir gölge gibiyim.
Siyah bir bulut gibiyim gökyüzünün bir ucundan bir ucuna.
Başınızı kaldırırsanız göreceksiniz.

Solunuzda çıplak kuru bir ağaç,
Ayak ucunuzda derin bir karınca yuvasıyım.
Kar yağar saçlarınıza,
tel tel üşürsünüz,
buz tutar kalbiniz,biraz kışa benzersiniz.

Her gün penceremin kenarına düşen
sarı-beyaz kelebeklere özenirsiniz.
Ömrünüzde uzun acılar,
Dağlarınızda yaralarınızı gizlersiniz.

(Benim
Her mevsim yangın yeri gibidir günahkar tenim.
Dokunsanız ;
bir parça cehennemdir ellerim!)
Tutuşan bir sevdaya dönersiniz.

.....

Hayata hep gece yarısı başlarım,
Yıldız yıldız kuşanırım tan yerini.

Durmadan sigara içer,
çay bardağına içimi döker,
perdeleri çekerim.

Unutulan şarkılar dağılır birden üstüme.
Bir iklimden bir iklime göçen çingeneler uğrar avluma.
Ardında bıraktıklarına
ağlar
ağlar
yanarlar.

Sonra
Sarhoş bir akşamüstü dans eder yalnızlıklarımız.
Kırmızı etekli bir çengi çiçeklerden taç yapar kendi saçlarına.
Çıplak ayaklarıyla üşür ıslak bir bahar.
Ağlayan her nisan,
Solgun bir gül yaprağına benzerim.

Kapımı çarpar kırık kanatlı güvercinler.
Kestane rengi gözleri nemlenir
Esmeralda'nın.
Ağlayamam hiçbir zaman.
Ağlarsam çalkalanır sonbahar.

Ateşler yakarım terkedilmiş köylerde.
Bir kibrit çakarım okunmamış kitaplarıma.
İliştiririm alevlere eskiyen yüzümü.
Bir kamçı gibi iner göğsüme sarı saçları sevgilinin.
Sonra çocukluğumu ararım bir sokaktan bir sokağa.

Siz babanızı özlersiniz;
ben omzunda uyurum soğuk kaldırımların.

Dağınık saçlarım,
bir karış sakalım,
binlerce kez bozulan yeminlerim ,
yırtık gömleğim,
üşüyen ellerim,
yaralı güvercinlerim,
elleri nasırlı bir annem,
şehir yüzü görmeyen bir sevgilim,
cebimde biraz bozuk para
Ve çok uzaklarda Dicle'nin sularını yakan
gözü yaşlı bir şehrim var benim.

Hiç aramadım kaybettiklerimi.
Tırnaklarımı kemirdi yasak düşüncelerim.
Darağacına astım bir ülkeyi.
Ve şehir yüzü görmeyen sevgilim için
çektim ipini bütün metropollerin.

Tüm savaşlarını kaybeden bir kumandanla kederlendim.
İçtim tüm şaraplarını madam Defarge' nin.
Sonra iki şehir daha sallandı masamda.
Kırıldı dudaklarımda bir bir kadehler,
Kanayıp, biraz hayata benzedim.
Ardından ağlayıp
yasını tuttum mor fistanlı sevgilimin.

Artık her nehirde yıkıyorum hüzünleri.
Çamaşır ipine seriyorum tüm satırlarımı.
Sebepsiz titriyor ellerim, zaman son baharını yaşıyor,
bütün yapraklarını yoluyorum takvimlerimin.

Ve bilirim ;
Silinmiştir alnımda yazılan ne varsa,
Vurur şakaklarıma yörüngesiz kırlangıçlar.
Kalemler tutuşur parmaklarımda,
(Mısralarıma dökülür beyaz küllerim.)

Söner gözlerimin feri,
Gök(yüzüm) yanar.

Çünkü;
Romanlar yazsa da bütün sen'leri;

/Her

şair

sadece

kendi

şairini

Yakar./

Ben gölgeyim,
Ben yazdım;
Bunu en iyi ben bilirim.

.....

Bkrçkmk (gölge)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1227244/bir-sairin-golgesi.html>

Suyu yıkadım

/Artık susabilirim.
Bundan sonra hiçbir cümlemin öznesi
adınla kirlenmeyecek./

Lacivert bir gecenin koyuluğunda ,
uyandığında
bütün sessizlikler gitmiş olacak.
Gözlerin
bakmaktan ve görmekten muaf .

Düş yerine karabasanlar.
Yalnızlığına gömülmüş devasa bir kent.
Dört bir tarafın penceresiz dört duvar.
Göreceğin son gökyüzü
kaybetmiş olacak güvercinlerini.

Düşeceksin kırılmış dizlerinin üzerine.
Aynadaki yüzün silinecek.
Sonra solungacı tıkanan balıklar gibi boğulacaksın,
her yerin çürüyünce
bulanık bir suda.

Sadece zaman
Üstünden çıkarıp attığın.
Giyindiğin ilk aşk ise
Üstünde kirlenecek.

Avuçlarımda saklanan kırılğan bir umut
bir ateşin sıcaklığında
kavrulurken;
Bir yangından kurtarmaya çalışırken o soluk silüetini.
Bedenim tutuşacak.
Bir bilsen nasıl da acıyacak her tarafım.

Ve bir gölge düşün.
Güneş ve karanlığın orta yerinde.
Bir gün daha bitiyor.
Ardından uzayıp gidiyor bir ayrılığın ayak izleri.
Sahipsiz bir ikindinin son demlerinde,
herkes gölgesine sığınma telaşındayken;
Artık hiçbir gün ışığı değmeyecek suretime.

Karanlığa bürünüyorum ,
Yaşama tutunuyorum.
Gölgeni arıyorum bir gece yarısı.
Ölümüne...

Asırlar boyu hüzün
Uzayıp giden bir yol
Ve kanayan bir ömürden başka
Neydi ki hayat?
Kelebek ve çiçekler mi?
Onlar çoktan öldüler.

Merak ediyorum,

Rengi kirlenmeyen bir göl kaldı mı?
Ömrümü temize çekmek için bir dalga boyu.
Hayatımı yıkayacaktım kirlenmeyen birkaç damlayla .

Bir kaktüs yaprağında törpüleniyor
kalan günlerim.
Nehir mi dedin...
Okyanusta yıkansam ne fayda.

/Her su biraz kirlidir aslında
gözyaşlarımızın yanında./

Hava kararır,
Üstümden geçer bir yağmur bulutu.
Kırpıklarım çarpar birbirine.
Gözlerimden düşer birkaç damla çiy.
Acemi bir berberin
usturasına değer çenemin alt kıvrımı.

Ve bilenmiş bir bıçak ağzı gibi Eylül.
İşte böylesine havalarda vuruyor beni hayat.
Bu yüzden artık romantik gelmiyor bana
hiçbir sonbahar.

Boşuna yazıyorum aslında.
Neye yarar kağıda düşen mısralar.
Hangi harf
çekilen acıdan anlar?

Ey gecenin üçünden düşen serseri şiir ,
Bütün aşklardan muafım artık,
Yok say beni bundan sonra
Tüm yaşanacaklardan.

.....

bkrçkmk/ist2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1227676/suyu-yikadim.html>

Bir Şizofrenin doğum günü

Yarın soğuk bir gün olacakmış.
Öyle diyor ajanslar.

Dün doğmuş
yaşlı bir kelebekle sohbet ediyorum,
Kısacık ömründe
uzayıp giden derin sancılar.
Sonrası camlara çarpa çarpa
kör intiharlar.

/Ulan,
Bir halt sanıyormuş kendini
çektiğimiz saçmasapan acılar./

Kaymış bacaklarımın üstündeki üşüyen battaniye.
Sessizce başucuma dikilmiş
gecenin şizofren rengi,
Ve her şey bir lacivert koyuluğunda.
Görmüyorum hiçbir yeri,
Üşüyorum,
Korkuyorum üstelik, yalan değil.
Karanlığın bir suçu yok aslında,
Yalnızlığımın terbiyesizliği işte.
Aldırmıyorum.

Dinmedi gitti şu diş ağrısı,
yarım saat önce bir ağrı kesici attım
Faydasız.
Vücudum kaybediyor artık direncini.
Oysa bu göğsüm kaç sızı eskitti.
Saymakla bitmez.

Tavana bakıyorum nice zamandır.
Teyp açık, hüzünlü bir melodi kulaklarımda.
Hatırlıyorum da;
Soğuk bir namludan çıkan sıcak bir kurşun gibiydi o şarkı,
Darağacına asılıydın sanki
her notasında.
Ve hiç kürsüyü çekmeye cesaret edemedi şaşkın ellerim.
Acemi bir cellat gibiydim yani
her defasında.

Sarı - soğuk duvarlar suskun,
pencere camlarında buharlaşıyorum.
Rengi akıyor çok uzaklarda kırmızı bir gülün.
Galiba üç gündür uyumadım,
Ya da biraz daha fazla.
Hatırlamıyorum.
Ben diyeyim diş ağrısı,
sen yürek ağrısı anla.

Çarpıyorum geceyle günü, bir gün etmiyor,
Topluyorum;
elimde sadece hercai bir günbatımı kalıyor,
Bölüyorum; geceyarısı ediyor.
Sonra çıkarıyorum kendimi zamandan , sonuç bir bile etmiyor.
Senin anlayacağın sıfırlamışım bu hayatı.
Şimdi bütün ayrılıklarımı teker teker yakıyorum .

Ardından bir kahkaha patlatıyorum sobama attığım her bir günümün ardından.
Hem de bu diş ağrısıyla.

Bırakıyorum hesabı kitabı.
Dokunuyorum birikmiş takvim yapraklarına.
Kanayan hatıralarımla birlikte dökülüyorum
bütün zamanlarımdan.
Bir yaprağını koparıyorum anılarımin.
Hayat koparıyor beni en sağlam yerimden.
Kusursuz bir uçuruma benziyor gece yarısı.
Ve İntihar etmedik hiçbir yerim kalmıyor.

Neyse ...
Bugün benim doğum günüm.
Kaç yıl yaşadım,
Kaç uçurumdan düştüm...
Adını...
Adımı bile hatırlamıyorum.

.....

Biraz önce masaya bıraktım doğum günü pastamı.
Diktim mumlarını,
kenarlarına birkaç maytaplı fişek.
Çok güzel oldu.

Sırtıma saplanmış
hançerlerden birini aldım elime ,
kestim ömrümü orta yerinden.
Yarisına keder dedim,
sevincini kaybetmiş bir çocuk gibi ağladım diğer yarisına.
Sonra o çocuğa ne diyeceğimi bilemedim.

Sonra yaktım fişekleri,
neşterlendi odamdaki loş karanlık,
dansettim tükenen mumun üşüyen ateşiyle.
Tükenen bir kalem hediye ettim kendime .
Karşımdaki sandalyeye resmini çizdim.
Bir dilim umut kestim pastamdan , çiğnedim sancılarımı.
Hem de beni yerden yere vuran bu diş ağrısıyla.
Herşey çok güzel olmuştu.
Sonra gururla teşekkür ettim
kendi kendime.

.....

Sonra biraz daha acıdı her tarafım.
Çünkü;
Her şehir biraz gurbet,
Her turna biraz göçebe,
Her sevgili biraz acımasız olmak zorundaydı senin gibi.
Ama ben bir çocuk gibiydim hayatın kıyısında.
Aklım almadı.

Eskiden şiirler yazardım sana.
Kısa ve garip şiirler.
Sonra yazdığım şiirleri okur,
beğenmez,
komik bulur, ateşe atardım.
Sobamda cayır cayır yanardı duygu kırıntılarımin.

Neyse .
Ben yine uyumaya çalışacağım.

Sandalyeden kalkıp gitmişsin zaten .
Ve ben yine hatırlayamadığım rüyalar göreceğim.

.....

Teybi açık bırakıyorum.
İnan karanlıktan korktuğumdan değil,
Çalsın diye o eski şarkı
hiç durmadan.

Hadi iyi geceler yitik sevgili ...
Yıldızlarıma karışma ne olur.
Bırak yansınlar , içimdeki bu yangın gibi.
Çünkü karanlıkta,
En iyi onlar ...
halden anlarlar.

Mısrarların bir halta yaramayacağını biliyorum tabi ki.
Sen bu yazdıklarına aldırma.
Hele bir havalar ısınsın,
serseri bir güneş dolaşsın tepemde,
Bir gün bu şiiri de yırtıp atarım elbette.

Sen merak etme.

.....

Bkrçkmk 01.01.2016urfa

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1228688/bir-sizofrenin-dogum-gunu.html>

Bir Ünlemin Gölgesi

Hayat...
ardımda bıraktığım bir yangından ibaret.
Şimdi
sa/Vuruluyorum küllerimle.
dayan dizlerim,
medet.

.....

Bana;
vurgun bir şiirle geldi hayat .
Salıverdim bütün harfleri,
sesim kırıldı.
Sessiz kalma hakkını kullandı mısralar.
Onyedimde dilimi dağladı devrik bir cümle.
Döndüm, dolaştım...
bir ünlemin gölgesine sığındım otuzbeşimde.

Korku geceleri çöktü ayışığıyla korunan avluma.
Karanlık bir perde indi gözlerimin ferine.
Yanağı çürük bir elma ısırdım devrilen bir ağaçtan.
Hayat ,
dudaklarıma esrik bir öpücük bıraktı,
kanadı gülüşlerim...

Çürümüş bir lahana yaprağıyla yaralarımı sardım.
Ve ağaran her mevsim
sarhoş bir çam kozalağı oldu böbreklerimde.
Bu yüzden alışkındır her acıya sürekli sol tarafım .

Durgun bir dolunay akşamına sığındım .
Yıkıldı içime şehrin bütün ışıkları,
Caddeler uzadı , bir sokak serserisine bıraktım şarkılarımı.
Uslu çocuklar büyüdü gözbebeklerimde.
Bir sayfasını daha yaktım yaşayacaklarımın.
Mağaza camlarında kırdım gençliğimi,
Süt dökmüş bir kediye döndüm çöp konteynırlarında,
Döndüm,
Adını "yalan" koydum yarınlarımın.

Elimde kalan
ardımda bir enkazın bana bıraktıklarıymış.
Bir çay içimiymiş,
Kırılan aynalar, kanayan bir yalnızlıkmiş hayat.
Tek başına oturlan fakir bir sofraymış bütün sevdalar.

(Elveda sevgili...
Bir meyhane kavgasında ağızda kanayan düş perisi...
Elveda...)

Bana sıırıslıklam bir eylülle geldi.
Acının resmini çizdik duvarlara.
Cümleler kısaldı dudaklarımızda ,
yüklemsiz bir gecede bıraktık ne varsa avuçlarımızda.
Sararmış bir mevsimin yarasına dokundu ellerimiz,
Oturup ninniler söyledik yere devrilen yaşlı bir ağacın yapraklarına.

Ve turuncu bir günbatımı
yüzümü vurdum dağların yamacına.
Saçlarımı okşadı sarı bir gül.

İnce sızılarımı bıraktım bir nehrin kenarına.
Kırık bir dikenle neşterledim sancılarımı.
Kayıp bir kervan gibi gömüldüm kum fırtınalarına.
Şimdi bir çocuk bile döver en güçlü yanlarımı.

Bana,
vurgun bir şiirle geldi hayat .
Salıverdim bütün harfleri, sesim kırıldı.
Sessiz kalma hakkını kullandı mısralarım .
Onyedimde dilimi dağıtadı devrik bir cümle.
Döndüm, dolaştım...
bir ünlemin gölgesine sığındım otuzbeşimde.

....

Bkrçkmk (vurgun) kasım2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1228967/bir-unlemin-golgesi.html>

Merak

Senin için ölebilirim;
Benim için yaşayabilir misin?

.....

bkrçkmk/birvurgunbusevda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1229270/merak.html>

Yabancı

Şimdi ben
herhangi biriyim gözlerin için.

Şimdi ben,
umutlarının babası,
ellerinin sığınağı ben...
bir hüznünü bin parçaya bölen.

Tanıdığın biryerlerde
tanımadığın bir yabancıyım
yanından geçen.....

.....

13.12.2001 / sözyaşları
Antakya

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1229482/yabanci.html>

Beklenen

Işıltılı bir caddenin
sahte kalabalığına aldanıp,
kayboldun.

Bütün mahalle;
Sırtımızı dayadığımız duvarlarıyla,
Oturduğumuz kaldırımlarıyla,
Üstünde volta attığımız paket taşlarıyla,
Ayakta durmakta zorlanan elektrik direkleriyle
Ve tellerinde
yolunu gözleyen gözü yaşlı güvercinleriyle
dönmeni bekliyorduk oysa.

Hava aydınlanınca anladık bi daha gelmeyeceğini.
Çünkü güneş hep senden sonra doğardı semtimize.
Ve sen hiç bu kadar geç kalmazdın.

....

Bkrçkmk.Nisan2019/birvurgunbusevda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1229626/beklenen.html>

Pervane

Döndüm
bir çemberinde f/eleğin.
Başımda bulut gölgeleri.
G/özlerim revnak revnak.

Kamaşa kamaşa köreldi bir kışın kıyısında güneş.
Çürüdü,
Ko(r)ktu zaman, giyindi c/esaretini.
Sevda sevda damladı bir aşkın son demleri.

Döndüm, döndüm,
Karanlığa bölündüm.
Gecenin laciverdi kör kütük,
Sar/hoşum
tepemden tırnağıma.
Tenimde yakamoz lekeleri,
başımda hoş sedalar.

Kocaman adımları aykucumda, bir ayrılığın.
Yürür,
durur,
vurur.
Vurur şakaklarıma sabaha karşı tanyeri.
Tenime değe değe kavrulur ateşböcekleri.

Çıralar
y/aksın
gözbebeklerimden.
Aydınlansın yanağımın ıslak izleri.
Bilirsin,ağlayamam,
Kırık aynalarımda yüzüm incinir.

Birbirine takıla takıla,
İtile kakıla
Yana
Yakıla
D/üşüyorum
Bir boşluktan
Bir loşluğa.
Kör sancılar saplanır
Sol tarafıma.

Dağılır nikotin,
Dökülür şarap,
D/evrilir meyhane
Her tarafıma.

Kızıl sakallı
mağlup
bir korsan gibi
yaktım
Bir okyanusu /
içtim
en güzel maviyi .
Kuşandım gök/yüzünü

Yüzünü vurdum bir s/arının güzüne.
Yaprak yaprak düş/tün,
düşüverdün rüyalarımından.

Aradım...
Taradım...
Kanadım
yaralarca.

Bir mevsimden her mevsime
kurumuş n/ar çiçekleri gibi;
rüzgarın peşi sıra yiten
hüzünlü bir gidiştin.

Kanaya kanaya kurudum
Sen gidince.
/
Sen gelince
ben
bitmişim.

Bkrçkmk08012016urfa/birvurgunbusevda

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1230178/pervane.html>

ISSIZ

(Nasıl anlatacağım onca Őeyi
bu yaralı kelimelerle
bilemiyorum .)

.....
Sancıyla kıvranan ıslak bir Şehrin
daracık sokaklarında kayboluyorum.

Dilimde bıçak yarası.
Bütün harflerim ağır yaralı.
Ve ben
nasıl anlatacağım onca Őeyi sana
bu kanayan cümlelerle.
Bilemiyorum.

/Anla beni ne olur
Anlatamadıklarımla.../

Çocuklaşıyorum her yağmurdan sonra
ve vuruluyor gökkuşuğında tüm renklerim.
Siyah- Beyaz bir aşk oluyor benimkisi.
Adına "vurgun" diyorlar.

Şiirler okuyorum alıngan bir rüzgara.
Sırf bu yüzden
nazlanan bir sonbahar dağılıyor
dalga dalga saçlarına.
Uçurtmalara uykularımı iliştiriyorum ,
yeryüzünde kirlenmesinler diye
düşlerim.

Pencerelerimde yalnızlıktan perdeler iniyor .
Kırık- dökük hatıralar kapımın eşiğinde.
Sancılarıma üşümüş kuşlar konar,
binlerce dolunay kırılırken camlarımda.

İçerde tutsak bir reyhan döker yapraklarını.
Ben
Yastığımın ıslak tarafından
hayalkırıklıklarımı toplarım.

Bir yıldız yakar gözyaşlarımı.
Uyuyamam
yanıbaşımın gölgeler geçer,
Ve
Şairler konuşur kitaplığımda,
suskunluđumla...

.....
/Anladım ki:
Her şiir
bir dua aslında;
Yitirilen her aşkın
mezartaşında./

.....
Yüreğim dökülür zamandan.
Duvarlar üstüme üstüme gelir.
Portmantomda asılı sokak serserileri.

Kırık dökük aşklar çekmecemde.

Aynalarımda görünür bir bir
hüznün bütün suretleri.
Medet...

.....
Uyudum
bir sab(ah!)ın peşisıra.
Geceler çıldırdı bir kabusun eşliğinde.
Çıkamaz sokaklara döndü odalarım.
Kayboldum sonra
korkmuş
bir çocuğun hıçkırıklarında.

Köşesinde küçüldüm balonlarımın.
Korkularımı ilişti dim annemin kucağına.

Ve
Ayışığı döküldü yine tenime.
Çingeneler aldı şarkılarımı .
Uzadı gözbebeklerimde demirden raylar.
Trenler geçti üstümden bir bir.
Defalarca öldüm
kasabaların ayrılık kokan garlarında.

Sigaramın dumanında ağardı saçlarım.
Alnımda yangın,
dizlerimde kırık dal parçaları.
Çok uzaklardan bir sevgili
çöker acılarıma yine yeniden,
Akşamüstleri...

Ben yine rüyalarda...
ben yine lacivert rüyalarda yitirdim gözlerini.
Öyle ki;
Ortasından neşterlenir kabuslarım.
Ardından
çığlık çığlığa bölünürüm
yokluğunun geceyarılarında.

Terkedilen bir köy gibiyim
İklimlerim harabeye dönmüş bir coğrafya.
Ne çocuklar uğrar artık ovalarıma;
ne çıplak ağaçlarıma konar kırlangıçlar.

Hiçbir haritaya sığamadım.
Dalga dalga tükendim nehir yataklarında.
Günahlarla yıkandım her akşamüstü,
kirlendi avuçlarımda kardelen yaprakları.
Şeytanın pabucu ayaklarımda.

/Tepeden tırnağa savunmasızım,
Çaresizim kaybolmuş bir çocuk gibi.
Hadi...
alıp götürsene buralardan beni./

Ardımda darmadağın mevsimler .
Ömrüm desen
bir trajedinin son sahnesi.
Sonra...
Sonrası yok.
Bitti oyun
kapandı perde.
Işığın düştü gölgeme...

(İşte
sırf bu yüzden

sana olan yanmışlığım
ey aşk!)

Ve gittiler birer birer:
Yapraklar dallarına,
Mevsimler yıllarına,
Kuşlar yuvalarına döndüler.

- Sonra
Sonrası yok demiştim.
Bütün kadınlar gittiler işte.

Anlamadın mı hâlâ:

senden sonra
yakışmadım ben
hiçkimselere.

....

/İssizliğim bundandır./

.
. .
.....

-bkrçkmk ıssız/birvurgunbusevda[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1230288/issiz.html>

Yalan

....

(Geniş bir caddenin ıslak kaldırımında,
sırtını soğuk bir duvara yaslar halde gördüm onu.)

-Gel şöyle otur dostum.
Hoşgeldin.
Dedi beni görünce.

/Çömeldim yanına.
Bitkin görünüyordu./

Yeni konuşmaya başlayan küçük bir çocuk gibiydi.
Hiç durmadan konuştu,
Ben dinledim.

İçindeki ızdırabı çekip almamı istedi.

İstersen, dedi.
Yak bu kenti, lüzumsuzdur artık.
Sonra savur küllerimi
İstedğin yere.

....

-Bıraksan
düşeceğim kaldırımlara.
Bıraksan dökülecek avuçlarımdan en kırılgan taraflarım.
Kurşunlanan bir güvercin var şu tarafımda,
Kanar lan...
Kanar
kanatlarım .
Boncuk gözlerim dikilir bulutlara ,
Ve hiç bir yer bulamıyorum artık
kırık kanatlarımı çırpacak.

(Bir an kaçırarak gözlerini
zar zor duyulan bir sesle:)

-Artık dostluğumuzun hatrına
bana bir gökyüzü borçlusun arkadaşım,
Olur mu?

/ Olur dedim./

Devam etti.

-Bak;
Görüyor musun;
Gökyüzünü vuruyor beşinci mevsim.
Ömrümün orta yerinden bıçaklanıyor bir dolunay,
İnceden bir kar yağıyor saçlarıma.
Ne o,
/Alaycı bir şekilde güldü/
-sende mi üşüyorsun?

/Bir hıçkırık büyüüp dondu boğazımda.
Yalan söyledim,
Üşümüyorum dedim./

(Gökyüzüne baktım,

Ne kadar da yakındı yıldızlar.
Her an üstümüze düşeceklermiş gibi.
Bir an
gideceğimi sandı.)

-Dur gitme,
hırçın bir ayaz sarıyor ayaklarımı.
Bir sigara yak kendine
ve bana .
Hem...şu paltonu atsana
üstüne dizlerimin.
Bırak sırtıma kalabalıklarını dostum.
Bilirsin, korkarım yalnızlıktan.
Ve
Kaçak bir çay ısmarla
çatlayan dudaklarıma.
Sigarayla iyi gider.

/Verdim bir sigara,
Yaktı bütün kederlerini/

.....

(Devam etti.)

-Yalnızlıklar biriktirdim, büyüdü korkularım.
Ayuçlarımda sahipsiz geceyarıları.
Düştü gözlerimden ilk ve son sevgili.

-Sonunda buldum sandım,
Yolları deştim,
Tırnaklarımla söktüm tren raylarını,
Kurşunladım bakışlarını otobüs camlarında .
Her durakta bekledim.
Çaldım bir bir kapılarını.
Yokmuş,
hiç olmamış.
yalanmış lan,
yalan...onca yaşanan.

(Sersemlemiş gibiydi, kesmedim sözünü)

-Bak;
Ben şu caddede uzar uzar giderim,
Serseri bir yıldız düşer her gece yanıbaşıma.
Yırtık ceplerimde üşür bir karanfil.
Çiçekçi bir kadın
süpürür sancılarımı sabaha karşı.
Işıkları titrer sokak lambalarının,
Sallanır kaldırımlar.
Ardından
bir kent daha yıkılır üstüme.
Şimdi bakıyorum da;
Hiçbir şey kalmamış bu enkazdan geriye.
Farkında mısın?
Ben bile...

-Herkes alıp götürüyormuş rüyalarımızı.
Gemiler hüznünü bırakıp ayrılıyormuş limanlarımızdan.
Bizi bir akşam kızılığında vuruyorlarmış.
Yıllar haçerliyormuş ömrümüzü.
Uçurtmalarımızı kanatlarından çekip alıyorlar
büyüyen yaramaz çocuklar.
Ve artık
Sadece çocukluğumuza tutunabiliyoruz,
gençliğimiz kan revan.

Her ilkbahar,
Kokusunu biraz daha yitiriyor güllerimiz.
Farkında mısın?

/Aylardan Nisandı.
Vazomdaki solgun çiçekler geldi aklıma.
Uzun zamandır bir gülü koklamadığımı düşündüm./

Farkettim.

-Yalanmış baharlar.
Söylediğimiz şarkılar yalanmış.
Yalanmış dostum içtiğimiz yağmur,
Beslediğimiz kedi,
Yediğimiz horoz şekerleri dilimizde birer yaraymış.

(Susmak bilmiyordu)

-Bizi aşklarımızla dağlıyorlar.
Şiirlerimizle dövüyorlar her mısrasında.
Her kelimesi damarlarımızda patlayan birer mayınmış.
Boşuna yazıyormuşuz lan
bunca zaman.

-Al şu kalemimi.
Söz uçtu, bir daha görüşemeyiz belki.
Artık gidebilirsin.
Bulursan ilk ve son sevgiliyi
sen yine de
Al getir.

/ Loş karanlıkta pek farkedilmiyordu.
Durgun bir denize benziyordu sanki gözleri/

-Kirpiklerim
çizer
gözbebeklerimi .
Düşer
uçurumdan
bir bulutçuk.
Meltemler serilir yanağıma .
Söner şehrin sararmış ışıkları.
Kimsesiz geceyarıları
yine
yeniden üstüme gelir.

Ve her yağmur sonrası
gecenin
teninden
silinir
parmakizlerim .

/Artık nefes alamıyordu
Son bir kez baktı bana./

-Vuruluyorum lan en acıyan yerimden.
Bir şeyler donuyor sol tarafımda.
Görürsen söyle ona;
Ondan bir hayat daha alacağım var .
Bir hayat daha.
Unutma!

/ Sonra bana küser gibi sırtını döndü,
Elinin tersiyle git der gibi bir hareket yaptı.
Paltomu bırakıp dizlerinin üstünde
hafifçe çiseleyen bir yağmurun usul usul dökülen damlaları altında yavaş adımlarla yürüyüp gittim./

(Bu son görüşmemizdi)

....

Yaklaşık bir yıl sonra ilk ve son sevgilisini gördüm bir alışveriş merkezinde.
Kucağında bir bebek vardı.
İki ay önce eşinden ayrılmış.
Utana sıkıla onu sordu.
"Ona bir hayat borçlusun" dedim.
Anladı.

Sonra vedalaştık.

.....

bkrçkmk/birvurgunbusevda/nisanistanbul/

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1230890/yalan.html>

NEFRET

/Duygularıma mağlup son kağıdım.
Feda olsun .
Ve tek suç ortağım bir kalem.
Tanık ol mürekkep./

1

Yabancı olduğum bir alfabenin
bilmediğim işaretlerinde gizliydi adın.
Baktıkça kafamın karıştığı işaretler işte.
Yarım bir cümleyi bile tamamlamayan anlamsız bir yüklem gibiydin.
Yüzünü unutup buralarda
bir nefrete benzettiğin koca bir şehir bıraktın bana.
Gitmesen,
Ben seni ve bu kenti böyle de sevebilirdim.
Şimdi senden
göğsünde martılarla bir deniz,
Ve nazlı bir İstanbul alacağım var.

2

Bu sabah söz verdim kendime.
Kapı aralığından sızan bahar havasına uyup,
yeni açan çiçeklere benzeyecektim.
En güzel mevsimini bende unutmuş gibiydi serseri bir yıl.
Yüzün mü,
Çok uzaklarda bir yerde unuttum.
Kilerimde eskiyen paramparça bakışların.
Sanırım böyle daha iyiyim.

3

Budist bir dervişin inzivaya çekilmesi gibi saklandım acılardan.
Dünyevi bir yara en taze yerini arıyordu dikiş tutmayan derimin.
Bir çığlığa benzeyen rüzgarın yüzümü yalamasına alıştım artık.
Üstümden soyup atasım var tüm merhemleri.
Geçmişimin bükük boynuna dolandı bugünüm.
Baksana,
yarına ne de güzel hazırlanıyorum.

4

Ağzımda dünden kalma bir tütün tadı.
Asırlık bir şarabın
boğazımı yakan her zerresiyle zehirleniyorum sanki.
Kan tükürüyorum adının geçtiği her cümlede.
Çiğneyip çiğneyip parçalayamadığım ağrı taneleri damağımda.
Bir işe yaramayan dişlerimi kirasım var.

5

Kuyruklu bir yıldızın kaymasını izlerken farkettilim.
Korkulacak bir şey yokmuş gecenin karanlığından.
Dünyanın diğer ucunda oyalanan güneşin suçuymuş hep körlüğümüz.
Birbirimize çarpa çarpa kırılan hayatlar gibiydik.
Romantik bir yağmur yağsa aşktan da korkmayacaktık belli ki.
Zamansız dağılan bulutların şerefsizliği işte.
Bu yüzden adımlarımı daha sert basıyorum yere,
Ve acıma duygumu kaybettim,

yazdıklarım hükümsüzdür.
Bundan sonra istediğin yerden vur vurabilirsen.
Benim acıyacak hiçbir yerim kalmadı artık.

6

Başlarken söz vermiştim
adınla kirlenmeyecek diye hiç bir satırım.
Kağıdın alt köşesine düşen
bir kaç damla yaşa bakıyorum oysa şimdi.
İsmine benzeyen bir kelimenin
dağılan lacivert anlamsızlığında buğulanıyor gözlerim.
Kalemi suça alet eden parmaklarımı parçalayasım var.

7

/Ve unutma
nefretim
Bir şiir uzaklığında./

Yazdırma bana.

.....

Bkrçkmk/istanbul/1mayıs/

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1231118/nefret.html>

Anladım

Henüz
Gün ağarırken,
Sokak lambaları üşürken cadde cadde.

Allahım !
Gözlerimde kara bulutlar.
Bir yağmur öncesi fırtınası saçlarımda.
Toz duman içinde
ağaçsız bir köy gibi yanaklarım.

İklim olsam yanardım .
Deniz olsam kururdu mavilerim .
Çığlık olsam kopardım .
/Koptum ,
Duymadın.../

Gün gün ,
Gece gece savruldu yapraklarım .
Çocuklar üşüdü bir kışın kıyısında.
Boğazımda kördüğüm sancılar .
Hercai mevsimler gelip geçtiler gözlerimden.
Üflenen surlar arasındayım uzun zamandır .

Ve sen ;
Kıyametim oldun .
Koptun
İçimin en acıyan yerlerinde .

Güneş olsam batardım baktığın gökyüzünde.
Ağaç olsam dökülürdüm çırılçıplak,bahçelerinde.
Bir sonbahar daha yaşasam
kemiklerim kırılırdı dal dal.
Bir şarkı olsam dinleyenim olurdu belki.
/Ah-u zar oldum,
Duymadın./

...

Geçtim sonra art arda ...
Gözlerinden geçtim ,
Yollarından geçtim ,
Vuslat vuslat hüznlerden içtim ,
Kendimden geçtim .
/Bittim.../

Bir bir yıkıldı sonra mevsimler yanibaşımda .
Yorgun notalı besteler sustu birdenbire.
Bir fırça,
bir darbe
kalbimin anatomisinde.
Kanayan bir kırmızı söylüyor şimdi en güzel acıyı kulaklarımda.
Ve elim ,
Ve ayağım ,
Yüreğim kan revan içinde.

Ateşte hamdım , suda yanardım.
Dağlarda kardım , gözlerinde dağlandım.
Sonra ,
İssiz bir yolun kıyısında
sessiz sedasız bir gidiş kadar kaldım .

Kervan kervan uzadı çöl yangını , gözlerimin buğusunda.
Tüccar tüccar satıldım pazarlarda .
Kör kör kuyulara düştüm .
K/ayıp bir bahardım mevsim mevsim ,
Yeşillerden geçtim ,
sarardım yangın yangın.

Ateş ateş susadım ,
Yol yol uzadım sana.
Kül kül sa/vuruldum sonra...

Ve...

Gökyüzü yalanmış,kuşlar yaralanmış .
Gözlerimde yağmur ,
Saçlarımda kar
yanarmış.

Yürüdüğüm yollar, seyrettiğim deniz yalanmış.
Martılar vurulur ,
dalgalar boğarmış.

/Yalanmış avuçlarımda kurumuş gül yaprakları./

Bir de baktım:
İçi kan ağlayan bir palyaçonun oynadığı
tek perdelik bir drammiş
tüm hayatım.

Sen bir düş:
ben o düşten ibaretmişim bunca zamandır.

Yalanmışım,

...

Yanılmışım,

...

Yana yana

Anladım...

....

(bkrçkmk ksm2017istanbul)/birvurgunbusevda/

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1232942/anladim.html>

Söz

/ Bir şiir kaç çığlık eder.
Ve kaç ömür yeter bir ayrılığa,
Cevap ver./

Bir ayazın keskinliğinde
Yırtılırken gece orta yerinden.
Karanlık sesleri dökülür her daim
volta attığım sokaklara serserilerin.
Ve kaldırım taşları uyanıktır hep yürüdüğüm caddelerde.
Terkedilen bir harabenin duvarında
üç harfin esiridir aşk.

Sen,
yüzümden düşen
bin parçada kırılmaktasın
baktığım tüm aynalarda.
Hayat,varlığınla kanayan bir yara,
yokluğunla beni yerden yere vuran
sarhoş bir sancıya benzemektedir.
Hayat
hepsi bu...
Ne sandın?

Islak anılar içinde kayboluyor
hercai bir zaman.
Yaşamak dediğin kaybettiklerimizden ibaret.
Korkuyordum üstelik ölmekten,
kendi ellerimle
dikiş tutmayan bir ayrılığı kefenlemekten.
Bir çocuğun korktuğu gibi karanlık zamanlardan;
korktum gökyüzüne bakmaktan.
Sana bir türlü tutunamamaktan.

/Kendi etimle besleyip
tepemde uçuşan leş kargalarını,
Bir mezara halt olamamaktan./

Yolların yolcularını beklediğini
sen giderken anladım.
Kaygan bir gecenin rengi sıvışırken yanibaşımdan ,
Bir sab/aha tutunmam gerektiğini fısıldıyordu kulağıma
yaralı tüm kuşlar.
Bedenim nefes almaktan vazgeçince farkettim;
kara topraktan kaçırduğumuz
bir kadavradan ibaretmişiz
onca zamandır.

/Saatler zamanı yalayıp geçiyordu,
Biz ömrümüzü törpülüyorduk yırtılan gündüzlere , dikilen gecelere/

Bendeki acı kaç beden ,
ve dikiş tutar mı dersin yaralarım.
Cevap ver...

Yaşıyorsam
Kanıtla.
Henüz gün doğmadan,
acıların bana çok yakıştığı bu saatlerde.
Efkarımı neşterliyorum,
yavru kuşlar bu saatlerde öğreniyor

kanat çırpmayı gökyüzünde,
Tozlu pencere camlarından akıyor üstüme
sarı ışıklar.
-Ki ben henüz öğrenemedim yıldızlara tutunmayı.

Güneşi içmeli oysa ,
Güz yanığı teninde soyunmalı bir sonbaharın.
Hiçbir şair öldürmemeli sevdiğini
harf harf mesela...

Koynumda sonu dramla biten hikayeler,
Cebimde soru işaretleri,
Boğazımda çığlık çığlığa ünlemlerle,
bir cümle daha kuracak gücüm yok.
Daha ne kadar yaşamak zorunda kalırım,
kaç kez daha ölürüm bilmiyorum.
Uzayıp giden bir ıssızlığın orta yerinde , tenimde güneş yanığı.
Ve ellerin,
ellerime bir türlü yakışmayan ellerin,
Sigaramın ucunda üşüyen bir ateş gibi ellerin ,
avuçlarımda.

Başımı dik tutmam gerek,
Sevdanın da bir gururu vardır,
egosuz olmaz hiçbir ayrılık.
Ve artık biliyorum,
Bendeki bu sevdanın
iki damla gözyaşı bile etmediğini
Anlamam gerek.

Sana sözüm olsun ey aşk...
Yanıbaşımda benimle üşüyen çıplak dallara ,
Kaleme ve mürekkebe,
şubata,
Ve pazartesiye andolsun ki;
Bir daha seni
Yazmayacaklar,
Bu kırılınca parmaklar.

...

/Bir kurşun kaç çığlık eder.
Ve kaç sancı yeter bir yarayı kurutmaya ,
Cevap ver./

.....

Bkrçkmkistnbl/şbt/pazartesi/2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1234801/soz.html>

Eylül

Uzak
İhtimal
Sen ve ben

Ve
ıslak kentler silsilesi.

Sonra
Git gide
Gözlerime benziyordu
Sonbahar .

Bir bulut (d)üşüyor
Omzumda .
Ve başın.

Kayıverdi
Sonra
Ellerin
Yüreğimden.

Ve sen de
Yağışlı bir
Eylül
Gibi
Gidiverdin
Ansızın.

Hayat
Anlamsız bir rüya sanki
içinde kaybolduğum.

Her uyandığımda
Daha sert çarpıyorum
Yokluğuna.

Yüzüm
Gözbebeklerinde
Paramparça.
Bu yüzden
Ben de
Suretini bölen
Kırık aynalar biriktiriyorum kendimce.

Ve
Sen
Ey
Bütün
Acılarımdan
Geriye
kalan
Küstah
Kahkaha

Farkında mısın ;
Yaraları
Kurumamış gülüşlerimin daha.

Dudaklarımda
kanamış
Güller ,
Dilim

Lâl...
Bakışlarım ferini kaybetmiş bir intihar...

Bir rüzgar
Geçer
Yanı-başımdan.
Birkaç satır
Dökülür
Geceye.

Her
Sabah
Yaşlı kelebekler
Uyandırır
Beni.

Hiçbir çocuk
Büyümedi
Henüz.

Bu yüzden seviyorum
Onları hâlâ.

VE
SENİ BİLE SEVEBİLİRDİM DAHA

İnanabiliyor musun?

Ama
Ömür kısa
İnsan tükeniyor.

Bi de

Bir eylül daha giriyor aramıza....

....

bkrçkmk (eylül)

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1235485/eylul.html>

Rojda

Her an her şey olabilir Rojda
Her an her şey ellerinden akabilir.
Bir hiçliğe mahkûm olabilir,
vurulabilir düşlerinde tüm hakikatlerin.
Unutma!

Unutma ve git ince bir yağmurla beraber.
Akan damlalarda bakışlarım buğulu kalsın.
Solsun bu güllerin elimde.
-Dedim
Çatlamış dudağımı dikenlerin kanatsın.

Gecenin intiharına karışıyor tüm yalnızlıklarım
Yalnızlıklarım yanibaşında kimsesiz bir mülteci Rojda
Ne gidecek yeri var ellerimin
Ne de parmaklarım yazabilir artık adını...

Her sokak çıkmaz oluyor önümde.
Sürgünlüğümü kuşanıyor sarı bir ay.
Hayallerim bir dolunayda bıçaklanıyor Rojda.
Avuçlarımda loş bir ışıkla
geliyorum gözlerindeki karanlığa.
Karıştığım her kavgada soluğum kesiliyor,
Bir şiirin ürkekliğinde bitiyor koca bir sevda.

Pencerende ölü bir kuş yatıyor.
Kapıda vuruluyor esrik günlerim.
İçimde donup kalıyor ansızın bir yangın Rojda.
Sararmış bir mevsimin gölgesinde
kırık bir daldır yüreğim.
Al götür bu yerdeki yaprakları ey yılgın rüzgâr.
Yoksa bitirecek beni bu sonbaharlar.

Issız bir denizde
bir yakamoz düşüyor gözlerimden
Dizlerimde yorgundur şimdi tüm ayrılıklar.
Biraz da sen kal avuçlarımda Rojda
Ellerinde damla damla bir bulutçukla sarıl yaralarım.
Yanaklarımda bir zemheri yerinde durur daha.

Dilimde dağlıdır şimdi adın.
Söküp alınmıştır bakışların gökyüzümden.
Akan bir yıldız gibi
üstüme düşüyor şimdi bütün gidişlerin.
Ve bir yangın daha başlıyor yanibaşımda Rojda,
Tutuşuyor suskunluğumda tüm sözcüklerim.

Bir gün ben de çoğalırım günlerinin avlusunda
Çaresiz gözlerimde vurulur zaman.
Her masalda biraz yalan olur dağlarımda papatyalar.
Her şey yerli yerinde duruyor,
görüyorum,
Siyah beyaz bir resim gibi eskimişim duvarlarında.
Sofranda yerim kalmamış Rojda...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1237744/rojda.html>

Kızıma öğüt

Kızım
Bi tanem... Gönül sızım.
Bakma sen mesafelerin uzaklığına
Bükme boynunu.

Bu yollar...
Bu kışlar...
Bu özlemler ayıramaz bizi birbirimizden .
Aldanma ayrılık şarkılarına .

Kızım;
Tertemiz bir isimle kutsadım varlığını.
N'olur
Uzak dur mikroplu hayatlardan,
Kirlenme adımı.

Ardımda bırakırken yüzündeki tebessümü,
gözlerimden akıp
islatmıştın yanaklarımı.
O gün bu gündür
kurumaz kırışik tenim,
Ağlarım ...

Kızım;
Gençsin,
Güzelsin.
İnsan kaybettikten sonra anlıyormuş
her şeyin değerini.
Sen kaybetmeden kıymetini bil gençliğinin.
Dolu dolu yaşa,
Hayata esir olma.
Ve
seni unutturmayacak bir şey
bırakarak ardında,
Yücel
yücelerek yücelt babanı .

Kızım;
Bugün- yarın
yaşam elini eteğini çeker benden .
Buz gibi bir vücutla
böcekleri doyuracağım gün yakındır .
Ama bugün de ölmedim... Bak :
Belki o utangaç gülüşündür
beni öyle hayata bağlayan .

Kızım;
kendine yetmeyi öğretmiştim sana.
Hatırlıyor musun?
Bu sana bıraktığım en değerli armağandır.
Ve kitaplarıma iyi bak,
Onlar artık senin en iyi arkadaşlarıdır.
Senden çok uzakta
Kendine yetemeyen ihtiyar baban kederden erise de
Bırakma sen yaşamın peşini.

Erken uyu,
Erken uyan,
Aç pencereni...

Gülümse şafağa...

Isıt kabrimi...

.....

Birvurgunbusevda/
05.04.2002/Antakya...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1241313/kizima-ogut.html>

Avuntular

Bıraktığın gibiyim.
İki mısralık bir kederim.
Dudaklarım biraz daha çatlak,
kırışmış ikindilerim.
İyyim her şeye rağmen,
Penceremde yaralı bir güvercin,
her gece biriken sensizliklerim var benim.

Günlerim biraz daha dingin,
Zaman desen
hercai bir bıçak yarası.
Her akşam
acımasız bir katil oluyor duvarlar.
Ve bir kâbus gibi yaklaşıyor geceyarıları...

Şarkılarım vurgun,
Kitaplarım yıpranmış duygu kırıntıları.
Ne desem boş aslında,
Hayat desen
büyüyen bir boşluk,
içinde kaybolduğum.

.....

Bıraktığın gibiyim
Odamda boş sigara paketleri.
Yüzümde biraz hüzün,
biraz melankolik çizgiler.
Ve ben her gece kanadım yokluğunda.
Kanayınca biraz daha hayata benzedim.

Sen yokken
Kalabalık sokakların
en büyük yalnızlık olduğunu öğrendim.
Islak duvarlara yasladım sırtımı.
Etimle tırnağımın arasında bıçak yaraları.
Yalan dolan avuntulara teslim olmayı denedim.

Sen yokken kurşuna dizdim
bütün rüyalarımı.
Çocuklaşan bir ihtiyar gibiydim
bütün sokaklarda.
Yokluğunda çok kolay yenildim hayata.
Kaybettim bütün savaşlarımı,
Görmeliydin
Nasıl da yakıştı bana yenilgilerim.

Kırık dökük düşler arasında , yenik
Ve
Sahnede içi kan ağlayarak gülümseyen
bir palyaço gibiydim hayat denen oyunda.
Birkaç deniz döküldü gözlerimden,
Turnalar göçtü kirpiklerimden,
Her sabah üşüdüm elektrik direkleriyle,
Sonra
Biraz ayrılığa benzedim.

Saçlarım biraz daha ağardı sanki.
Ara sıra bir şeyler karalıyorum
kırışık, titreyen ellerimle.

Zamanla alışıyor insan her şeye.
Anlamsızlaşıyor,
farkındayım.

Gayrı
Cümle içinde gereksiz bir sözcük gibiyim...

25.07.2011 samsun / birvurgunbusevda

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1248989/avuntular.html>

Bu kenti terketmeliyim

Yıllarca aktım caddelerden.
Kâh sisli bir gecede,
kâh altısında sabahın.

Ben her gece şiir biriktirdim,
yıldızları saymaya çalıştım,
Sigara içtim,
kederlendim.
Hep bir şeyler aradım bomboş ellerle...
Avuçlarımda terli bir sabah,
gözlerimde yorgunluğu karanlığın.
Ve hep hüzün kokuyordu dinlediğim şarkılar.

Her sabah üşüyordu elektrik direkleri.
Tellerinde kanıyordu yaralı kuşlar.

Bir gece karanlıktı odam.
Penceremde ölü bir ay vardı.
Odamın duvarlarında Yılmaz Güney posterleri
ve birkaç yetim şiir.

Sessizlikti dört bir yanımda ve sabaha daha çok vardı.
Biraz ağlamak istedi canım, üzüldüm bir şeylere...
Usulca ağladım.
Gözlerimden akan birkaç damla anıydı oysa.
Birkaç damla özlem.
" Bir şeyleri özleyebilmek güzel şey" diye düşündüm.
Sildim gözyaşlarımı ve aynadan kendime gülümsedim.
Ben gülümsedikçe hayat ağlatmaya;
hayat ağlattıkça ben gülümsemeye devam ettim.
Bu ne kadar sürdü,
bilmiyorum.

Bir gece bir yıldız kaydı.
Odamda deli bir yalnızlık.
Dört bir yanımda üstüme üstüme gelen duvarlar.
Bir gece büyüdü çaresizliğim kentin ücra bir köşesinde.
Yasladım sırtımı en soğuk anına deli bir kışın
ve bir bir yaktım dostlarımı
alnımın ateşinde.

Bir gece
sevincimi düşürmüştüm yine delik cebimden.
Yürüdüğüm her sokak daralıyordu.
Yağmur yağıyordu
ve usul usul ıslanıyordu umutlarım.
"Bu kenti terk etmeliyim" diye düşündüm
ve el salladım gökyüzündeki küme küme bulutlara.
Yorgundum,
kanıyordu dizlerim.
Sonra yalnızlığımıza tutuna tutuna
varabildim sabaha...

Oysa bu kentte
kalmamı gerektiren bir şey vardı.
bütün yaralı kuşlar şahitti buna.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1260097/bu-kenti-terketmeliyim.html>

Düş Labirenti

/Sonbaharda bir yaprağın dallarına tutunan.
Bir yaprağın dallarında
ilkbaharda unutulmuş/

''''

Titriyoruz ansızın.
Bir ağustos sıcaklığında yakıyoruz anılarımızı.
Tüy kadar hafifliyoruz acılar ikliminde.

Yüzümüz ayazlarda.
Yanakları ıslak çocukları susturuyoruz.
Adımız yanlış yazılıyor bütün alfabelerde
Dilimizde her kelime birer mayın oluyor.
Kan revan içinde kalıyor cümlelerimiz.

Gidiyoruz.
Yollara düşler düşüyoruz sonra.
İşaret parmağımızla dokunuyoruz acılarımıza.
Acıdıkça sol tarafımız,
biraz daha hayata benziyoruz.

Belki de bu yüzden;
Bir veda mektubu bırakır gibi mahcup,
Ayrılıklarımıza methiyeler dizer gibi şairiz...
Her birimiz.

Donuk gülümsemeler arasında,
hüzünlerimizi kurşunluyoruz ardından.

Gözbebeklerimizin yanına bir şeyler bırakıyor sevgililer.
En acı sıfatlarla niteleniyor adımız...
İssiz bir adada ateşe veriliyor sonra
bakışlarımız...

Bitiyoruz ansızın.
Unutulan bir şehrin,
yalnızlaşan bir caddesinde gökyüzünü seyrediyoruz.
Uçurtmalarımız takılıyor bulutlara.
Yıldızlardan düşüyoruz:
korkak,
bir o kadar acemice.

Paramparçayız...
ve dağılan her şeyde birbirimizi arıyoruz.

Oysa hiç olmamıştık.
Ne onlar bir maviye vurgundu,
ne biz yeşilini kaybetmiş birer bahardık.
Bir gecenin derinliğinde boğulan sessiz çığlıklardık.
Her bağırduğumuzda,
Karanlık bir odada ferini kaybetmiş gözlerle
Duvarlara çarpa çarpa kanayan yüzlerdik sadece...

Ne zaman bir sonbahar yaşasak;
çıplak dallara tutunuyor yapraklarımız.
Mevsimlerimiz kör bir kuyuya benziyor git gide,
Boğuluyor gözlerimizdeki sular ardından.
Her akşamüstü bir ırmak olur zaman, akarız bir okyanusa sığınır gibi.
ve
Yağmurları biraz daha seviyoruz artık.

Bu yüzden sevgiliye olan ıslaklığımız ey aşk!

Bırakalım öyle kalsın her şey.
Bir sabahı karşılar gibi,
uyumadan.

Bir sevdada dağılır gibi,
Çıplak bir dala sarılır gibi, kalakalalım öylece...
Bir romanın son sayfasında kavuşuruz belki
Ayrılıkları uyandırmadan.

.....

/ Al götür bu yerdeki yaprakları ey yığın rüzgar.
yoksa bitirecek bizi bu sonbaharlar./

.....

/bkrçkmk/ 06.08.2011 samsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1266443/dus-labirenti.html>

aslolan

Bunalan bir günbatımıdır yüzüm.
Bilirsin işte,
Merdiven boşluğu loşluğunda
havasız kalmış
bir atıktır kaybolan
Issız bir kalabalıktır aslolan zihnimin boşluğunda.
Öldürür dünyanın bütün kocakarıları;
bütün Raskolnikovları
kısır kelimelerimin burgacında.

Boş bir odanın şaşkın duvarlarıdır belki de.
Aslolan ,
hüzünlü bir melodinin sahibi
ve zarif parmaklarında geçmişten kalan duygu kırıntıları.
Gizlidir anların yalnız anlamı
ve sahip çıktığım hatalarıdır belki.
Edmon Dantes'in hücrelerinde unutmuşumdur belki de
acılarımı.

Giyindiğim aşkların halesindedir bıraktığın.
O buruşuk veda bakışındadır
suretinde soyunurum ansızın sancılarımı.

Yarım kalmış
yalan bir masal gibi yaşarım bu hayatı.
Varsın dökülsün meşeler.
Gözbebeklerinin en yeşil tonunda yansın bir orman.

Ve
Çıkabilirim artık,
sonbaharların döktüklerindedir tek biriktirdiklerim.

Ben gerekeni yaptım aşk .
Sen de yap
Sen de...
Bırak ayrılıklarına ağlayayım o kalın romanın son sayfalarında.

Ve gecikmiş bir özrün kaldı bana söyleyemediğin
sevgili.
O karanlıkta,
o bankta,
o yolun kenarında beklemeyecek aşkını Estella...

Ne desen astarı yok haykırıışlarının.
Aslolan
içinde gizli kalmış bir intiharın ilmeğindedir.

.....
18 01 2007
Yeşilyurt
Bakır Çakmak

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1275242/aslolan.html>

Kahrolsun aşk!

.....

Bir gün o kıyıda oturursam;
Parmaklarımın arasından dökülen kumlar şahit olsun .
Aklıma getirmeyeceğim gözlerindeki kahverengiyi.
Leş kargalarına inat
soğumayacak cesedim ,
Ve kanımla besleyeceğim bütün yaralarımı.

.....

Unutulan bir şehrin adı çivi gibi aklımda.
Islak bir caddenin loş ışığında ellerimi ceplerimde ısıtıyorum.
Dudaklarımda son bir sigara.
Ve yalnızlığa sürüklüyor beni adımlarım.
Acımasız bir ayaz kanatıyor yanaklarımı.
-Ki
Sigara dediğin yalnızken içilmeli ,
Kalabalığın bir halta yaradığı yok uzun zamandır.
Bu yüzden bu aralar biraz ıssızım.

....

Ben küçükken Umutlarım çok büyüktü.
Her gece küçülürdüm rutubetli bir duvarın yanbaşımda.
öğrenemedim bir türlü yıldızları saymayı.
Küfür yakışmadı hiç dudaklarıma.
Ve küçük insanlar tanıdım .
Onlar büyüdükçe, küfürlerim de büyüdü.
Artık hiçbir şeyden yüzüm kızarmıyor.
Paramparça baktığım tüm aynalar utancından.

.....

Kağıda dökülen cümleler dokununca yüzüme.
Ağlıyorum.
Ve kalem aşkı hep bir başka yazıyor.
Buruşturup buruşturup attığım acı kırıntıları.
Bir çığığa dönüşüyor tüm okuduklarım.
Artık yakıyorum bütün kitaplarımı.

.....

Bir çölün orta yerinde.
Güneşin en soğuk tarafını izliyorum.
Avucumda birkaç deniz kabuğu,
çok uzaklarda unutulan bir denizin sesi kulaklarımda.
Gözlerimi kapatıyorum,
bir yağmur başlıyor delicesine.
Alnı kırışmış bir bedevinin sevincine bulaşıyorum.

.....

Gecenin herhangi bir saatinde.
İçime oturan bir kederin ağırlığıyla,
Susuyorum.
Susuyorsun,
Artık
ünlem dışında
hiçbir noktalama işaretini kullanmıyoruz cümlelerimizde.

...

Aşkolsun hayat.

....

Zaten ölüm dediğin fiyakalı olmalı demiştin.

Bir caddenin ortasında uzanmış,
Kaniyorum.

Ve

Birkaç gazete parçası örtülü üzerimde.
En güzel resmim yarın görünür üçüncü sayfa haberlerinde.

....

Kahrolsun aşk.
Kahrolsun.

.....

soğumayacak cesedim ,
Ve kanımla besleyeceğim yine
bütün aşklarımı.

Lanet olsun !

.....

Bkrçkmk/31012020/birvurgunbusevda/

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1278337/kahrolsun-ask.html>

Elveda

/Bir ayrılığın peşinden koşuyorum
yaralı bir aşkın son sayfalarında.

Durmak bilmiyor kanayan diz(e)lerim./

.....

Bir sokağın birbirine bakmaya doyamayan pürüzlü duvarlarına,
Gökyüzünde asılı uçsuz bucaksız bir maviliğin sonsuzluğuna,
Üstüme düşmekte olan yorgun bir yıldızın çaresizliğine,
Sahipsiz mezarlar arasında yolunu şaşırılmış topal bir karınca telaşına,
Islak caddeler boyu sokak köpeklerinin garip korkularına,
Unutulmaya yüz tutan siyah beyaz resimlerin gıcırdayan bir çekmecedeki sessiz hüznüne ,
Geceye çarpa çarpa kanayan yüzümün bütün kıvrımlarına,
Yarım kalmış bir hıçkırık gibi eksik cümlelerimin boğazımdaki düğümüne,
Bir hüznün silsilesini parçalara bölen virgüllere,
Ve bir türlü tamamlayamadığım kırıncı cümlelerime...

.....

Gözbebeklerimden düşen bir damla suyun kirlenen duygularımı yıkama çabalarına,
Diz boyu saplandığım günahların bataklığına,
Ezberlediğim kısa bir duanın dudaklarıma yakışmayan kutsallığına,
Yalnızlığın beni kanattığı gecelerde yüzüme kapanan soğuk demirden kapılara,
Beni bir ayrılığın uçsuz bucaksız kollarında unutan tren raylarına,
Yolunu kaybeden bir yabancıнын sığınma telaşına şahit istasyonlara,
Büyümek isteyen bir çocuğun kocaman düşlerinde gizlenen yalancı bir umuda,
Kimsesiz bir ihtiyarın çocuklaşan duygularına,
Beni hayat denen bir kısırdöngünün labirentlerinde kaybeden kadere,
Durgun bir denizin pürüzsüz yüzünü çizen serseri martılara,
Acı dolu yaşanmışlıklara,
Yaşanmamış mutluluklara,
Bizi ayrı iklimlere savuran avucumdaki düzensiz çizgilere,
Ve yazdığım her mısradada biraz daha tükendiğime şahit titreyen parmaklarıma,
Söz verdim.

Uzatmayacağım bu aşkı.

Bir defa durup ardıma bakarsam ;
Gidemem bir daha

...

Elveda...

.....
Bkrçkmk/birvurgunbusevda
/şubat2020.ist/

[italik][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1281087/elveda.html>

Anne

- Anneler ölmemeli-

.....

Harcadığım bir hayatın kıyısında,
düşlerimden uzak
yüksek düşüşler yaşıyorum.

Sırtımda nahoş bir yel,
kolları boynuma dayalı bir uçurumun.
Kucağına bırakıyorum kendimi
sana benzeyen karlı bir dağın.

Çekip alıyor beni boşluklardan
her yere yetişen kolların anne.

Ve
Bir daha gücü yetmiyor
hiçbir sonbaharın
dallarımı kırmaya.

Güneşli günlerim olsun dedim hep.
Baktığım gökyüzü gözlerine benzesin sıcacık.
Hayallerim;
anlattığın masallar gibi
mutlu sonla bitsin istedim.

/ Her şey yalanmış anne/

Artık
yırtık cebimden düşüyor bütün gülüşlerin.

Kahrolsun zalimler
bütün kitapların
son sayfalarında.
Yıkılsın saltanatları haramilerin.
/ Ah!
ne çok şey istemişim/

Kucağına sığınmak istedim geceler boyu.
Kayıptım,
Bitiktim,
Korkuyordum dahası.
Sen yokken hep tedirgin bir çocuktum anne.

Yokluğun yanibaşımda bir yangın.
Ve,
Görünmesin diye hiçbir yanık izi tenimin.
Çaresiz;
sığındım kucağına
sana benzeyen tüm kadınların.

Kırkikindi yağmurları avuçlarımda çürüdü.
Islak yapraklar okşadı yüzümü ellerin gibi.
Bir hilal düştü ayın yanağından yanibaşıma.
Loş sevdalara tutuldu kalbim.
Birer birer gittiler biriktirdiğim tüm dostlar.
Sırtımda en derininden bıçak izleri .

Kör bir kuyunun dibinde,
boğazımda sancılı bir zemheri.
Çiğ düşmüş bir ev gibiyim.

Yıkılmış her yerim.
Donuyor sol tarafımda bir yerlerim.

Hani gözlerin anne.

....

Bkrçkmk/nisan2020/birvurgunbusevda/
/istanbul/[italik] [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1294651/anne.html>

Neşter

/Her hayat bir ömrü büyütemiyor beşiğinde,
Ve her ecel kendini son sanıyor
her nefesimde./

1...

Kaybolan her mevsim bir hançer saplarken kalbime
Vedaları eskimiş hiç bir yolda
arama artık ayakizlerimi .
Yüzümü unutup paslanmış bir aynada
Ve adını dudaklarımdan söküp attıktan sonra
Sağa sola küfredeceğim.
Sonra oturup biraz ağlayacağım.
Ve geçmesini bekleyeceğim bu acının, çaresizce.

Yerden yere vurdum
ne varsa yüreğimde sevdaya dair.
Parçaladım kalbimi
gözlerimin ferini kıran bir akşamüstü.
/Bir akşamüstü öldüm
yağmur kokulu bir kadının ellerinde./

2....

Yorgun bir kentin heyulasında
Bulutlarından süzülen ıslak bir şiir.
İtiraf ediyorum işte tüm kalabalıklara
Hep kaybettim bir sevgiliyi mısralarımda.
Yeminler ettim her defasında tüm mevsimlere.
Yalan tüm baharlar, yalancı reyhan.
Gözlerimden yanağıma düştü
iki damla kan.

Bir bir yıkıldı kentler yanibaşımda.
Her köşesinde umut kokan bir rüya vardı.
Martılar kanat vurup uçtu yanibaşımdan.
Kurudu yüzüme dokunan gül yaprakları.
Nereye gitti
düşlerimden beni uyandıran o güzelim insanlar.

3...

Gökyüzüne vurma yüzümü boşuna.
O gördüğün bulutlar
avuçlarımda kardan beyaz yaralı kuşlar.
Kim inanır artık söndüğüne afacan bir yıldızın.
Ve kim her akşamüstü yalnızlığına
yeni doğan bir ayın.
Sahipsiz bir gecenin kapısında bir başıma.
Ne bir düşün ne bir kabus yatağımdaki.
Uyanırken çığlıklar duydum tüm duvarlarda.
Yaralı bir kuş,
Sönük bir yıldız
Ve yaralı bir hilal yanibaşımda.

4...

Yüzümü sıyırıp geçen deli bir rüzgar,
Alıp götürür sandım ızdırabımı.
Eski yerinde duruyor daha ince bir sızım.
Şimdiki zaman ömrüme ziyan.

5...

Bütün bunlar
sen bir kenti yıkıp giderken oldu.
Kesti kalbimi ince bir neşter.
Çok sonra anladım
yaşamayı da ölmeyi de beceremiyor
giden birini bekleyenler.

6...

Ay düşerken suya , yalnızlığı öğrendim ben.
Gece çökünce öğrenirmiş kimsesizliği
kanadı kırık kuşlar.

Ve henüz kanayan bir yara kurumadan bırakıp gitmeyi,
sana benzeyen bütün kadınlar.

.....

Bkrçkmk/istanbulnisan2020/ -birvurgunbusevda-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1295277/nester.html>

KIR(I)K

40. Yaşıma saygıyla...

....

Sarı yapraklar süpürüyor sokağını,
Pencerende inceden bir yağmur.
Sonra bir konçertoda çıldırıyor kulakların
iğne atsan yere düşmeyecek bir konser salonunda.

Aynada (s)olgun bir yüz görmeye başlıyorsun.
Çarpık bir gülümseme yapıyor dudaklarına.
Sonra gözyaşlarından utanmamamı öğretiyor sana hayat.
Ve hala içindeki çocuğu yaşadığını sanıyorsun
kırıksık alnın, seyrekleşen saçlarınla.
Dizlerin tutmamaya başlıyor kısa bir yolun ikinci yarısında.
Herşeye geç kaldığını anlıyorsun birdenbire.

Elleri hala kuzguni
yüzünü sıyıran fırtınaların.
Dokunuşları ateşten bir damla
saçlarında kar tanelerinin.

Gece daha erken çöküyor pencerene.
Kalın bir kitabın son sayfalarında kayboluyorsun.
Kuşları sevmeyi öğreniyorsun gökyüzüne dalıp dalıp.
Çıkmaz sokaklara dönüyor yürüdüğün tüm yollar.
Yıllara yenildiğini anlıyorsun sonra
gerçekleri yüzüne vuran bir aynanın
tam karşısında.

Bir denizin kıyısında yitiriyorsun bütün mavilerini.
Dalga dalga dökülüyorsun anılarından.
Kaybolmuş bir çocuk gibi sığınyorsun yıkık bir kentin kucağına.
Şarkılar bir (b)aşka çalıyor radyoda,
okuduğun şiirler kağıtta durduğu gibi durmuyor öyle durgun.
Yakıyor gözlerini dizeler harf harf.
Bir ikindi sonrası
(z)amansız yağın bir yağmura benziyorsun.

...

“Hey Garson, bakar mısın?” diyorsun.
Bana bir acı hayat... şekersiz olsun.
Biraz umuda benzesin tadı içeceklerin.
İçindeki sancıya bir kavalye istiyorsun maestrodan.

Yaşın kır(ı)k.

Ve
/Artık dans edebilirsin tangosunda
kalan günlerinin/

Sonra
Boynu bükük geçmişine kırık bir kalple
teşekkür ediyorsun.

.....

İstmayıs2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1300320/kir-i-k.html>

Acı

.....
Günüşığı
giderken ,
değince tenime
ateşböcekleri ,
kan rengi çiçeklere benziyor
gözbebeklerim.

Altın rengi
saçların ...

ve ölüyor avuçlarımda
kızıla çalan
tüm akşamüstleri.

...
Saçmasapan
bir savaşın
tam ortasında,
derin bir yaranın
kıyısında
kanıyor üstüm başım .

Çok
kavga ediyorum kendimle
çook.

O kadar ölüyorum ki
bu aralar,
katiliyim
kendi kendimin.
Kurban ben
Cellat ben...

Kendimi sana
ihbar ediyorum.

...

Telden düşen kuş
ayakucumda saklanan karınca.
Hayat kadar eski ,
kuru bir yaprak gibi
ölü sevgili.

Önümde
kalabalık bir cadde ,
sağımda
yalnızlığım
benzeyen
elektrik direkleri.

....

Gözlerime dokunan
bulut ,
gözyaşlarıma düşen
yağmur damlaları.

Sırılsıklam bir mevsimin
kıyısında ,
tanıdık bir acıyla
tam ortadayım

yabancı bir kentin.

Çok sürmez...
bu sancı beni bir daha
bir daha öldürecek
bir geceyarısı.

Adım gibi
biliyorum.

Derin bir
bıçak yarayım
tırnakla et arasında.

Çok
acıyorum.

....

bkrçkmk/urfatemmuz2020/
birvurgunbusevda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1314297/aci.html>

Ayışığı

Bir sağanağın altında kurutur yaralarını
O hiç geç kalmaz hiçbir yağmura.
Yüzünde parmakizleri Haziranların.
Demirden raylara serer ayrılıklarını.
Şiirlere bulaştırmadan hiçbir hüznünü
Sırtına alıp götürmeyi de bilir sevdalarını,
Ölmeyi de aşk denen bir kavganın tam ortasında.

Hüznünü göndere çekerken hercai zamanlarda,
bir seherin avlusunda ölür sevdiğim.
O hiç geç kalmaz hiçbir rüzgara.
Gözleri ansızın yağacak bir yağmurun habercisidir.
Ve İpi kopan bir uçurtma gibi savrulur boşluğuma...
düşlerimin loşluğunda unuttuğum o yitik kadın.

Denize sığınan bir nehrin akışı gibidir.
Dalgalarda biriktirir mavilerini.
Elleri hüzne benzer,
yanakları kanayan bir gül.
Sararmış mevsimlerde unuttur çatırdayan kalbimi.
Gecenin rengi vurulur gözbebeklerinde.
Bütün yaralarım
saçlarının göğsümdeki izinde kanar
gecenin bir yarısı.
Sabahlarım biraz da bu yüzden
intihara meyillidir.

/Bu biraz da kendimi onun yokluğuyla anlamlandırmak gibidir./

Bir sağanağın altında kurutur yaralarını.
Aşk denen bir kavganın tam ortasında.

Toprağında çiçekler açmış,
Ayışığının altında uyur sevdiğim.

...

/bkrçkmkeylül2020ist/

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1322437/ayisigi.html>

Güle benzemek

Güle baktım
Mevsimlerden arınmış,
Baharlara adanmış.
Ellerinde yıkanmış, kokunu almış
Kanına girmiş, kırmızıya boyanmış .

Güle baktım
Çatlak toprağa isyan eder gibi.
Başı dimdik, bir zafer anıtı gibi.
Bir bayrak gibi,
Bir sancak gibi.
Baharın gönderine çekilmiş
rüzgârlarda uçuşan saçların gibi .

Güle baktım
Büyüyen bir öfkeyle kavgalara bulaşmış.
Eteklerinde bir dağın devrim yaratmış.
Dikenlerin arasında kana bulanmış.
Güle baktım
Tabiatla vedalaşıp
yanaklarında konaklamış .

Güle baktım
Aç bir çocuğu uyutur gibi,
Sarı bir mevsimi unuttur gibi.
Kardelenlerin arasında biraz üşümüş,
Penceremin kenarına sığınan bir güvercin gibi.

Güle baktım... Sıcacık.
Nasıl anlatsam...
Ruhumu ısıtan gözlerin gibi...

.....

22 05 2005/Diyarbakır/birvurgunbusevda/

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1323660/gule-benzemek.html>

Ölü Şehir

Gayret ettim...
Süründüm,
sürgüler çektim gün ışığına...

Bakınca hiçbir şey kalmamış geriye.
Hiçbir şey bir şarkı gibi
dilimden düşmemiş.
Bir avuç küle dönüşmemiş daha
onca acılarım.

Şimdi herhangi bir günün,
herhangi bir gecesinde
karanlığa karışıyorum
ve bir deniz gibi sularımda boğuluyorum.
Bir damlam bile ağlamıyor ardımdan.

Kalkıp gitmeli aslında,
burada hiçbir şey
sevinçlerime benzemiyor,
hiçbir şey tutmuyor beni
bu enkazlarda.
Yitirilmiş bir sevgili gibi
yıkılmış her şey içimde bir yerlerde.

Bir deprem gibi titremişti yalnızlıklarım,
bir gök gürültüsü gibi
kükremişti yanı başımda
şehrin sarı ışıkları.
Şimdi yavaş yavaş kararıyorum,
yavaş yavaş gölgeme sığıyorum işte...

Caddeler ıslanmış...
Yağıyorum yağıyorum bitmiyor.
Daralan sokaklarda genişliyor yalnızlığım, geçemiyorum kaldırımlardan,
kendimden geçiyorum.
Saat 3'ten geçiyor,
ayaklarım hüzün kokulu asfatlardan.

Ölümüne koşmalı şimdi,
ölümüne yasak bir şarkı söylemeli.
Tek tek kapıları çalmalı,
uyandırmalı kenti,

Kimseler olmayacak evlerde biliyorum.
Ölü bir şehirde sağ kalan,
ertelenen bir ecel gibiyim...

İşte:
acılarımı giyiniyorum,
yağmur yağıyor ölü bir kente...
Yağmur yağıyor unutulmuş bir ecele...
Ve sabahın dördüne tutunuyorum ey aşk...

Bana güzel bir şeyler söyle
Kulağıma yalnız olmadığımı fısılda.
Avuçlarımdan dökülen şu karanlığın
beni alıp götürmesine izin verme.

İçimden bir nehir gibi
akıp giden hatıralarıma,
yaralarım,

damarlarımda patlayan mayınlara aldırma.
Ve giderken birkaç tane sigarayla
ceketini bırak...
Tepeden tırnağa donuyorum.
Oysa ne yangınlarda tutuştum,
sen daha iyi bilirsin...

Ah bu vaktin sessizliği...
Beni yakıp tutuşturan karanlığın infazı. Gökyüzünde kuşlar vurulmasa,
ormanına küs bir ağaç devrilmese içimde, yanağımda güller kanamasa artık...

Sıkı sıkı sarılmışım sabahın ilk ışığına .
Bıraksam
bir daha bu caddede yürüyemeyeceğim,
böylesine bir yağmurda ıslanamayacağım,
bu şiiri bile
bitiremeyeceğim gibime geliyor.

-Ki bitiremezsem
Bu yazdığım şiirler bitirecek beni bir gün.

Alıp dünlerimi sırtıma
kambur bir ihtiyar gibi ,
oyunlarına konuk olmak vardı şimdi çocukların.
Yakamoz düşmüştür şimdi denizin kalbine.
Ay vurulmuştur,
paramparça bölünmüştür dalgalarda...
Tüm şehirler uyanmak üzeredir.
Kapitalist mağazalar,
dükkânlar bir vampir gibi
avını beklemektedir.

İşte...
Ben de gözlerimle yatalak,
üşüyen bir sabahı karşılıyorum.
Gün doğmak üzeredir.
Birazdan bütün hüznülerim
deşifre olacaktır
yorgun bir kentin en işlek caddesinde.

...

Bu nasıl bir yaradır
ki -
kanıyorum kanıyorum kurumuyor.

....

31 03 2006
Bkrçkmk/Yeşilyurt/TOKAT

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1327112/olu-sehir.html>